Ročník 1993

SBÍRKA ZÁKONŮ
ČESKÉ REPUBLIKY

Částka 52 **Rozeslána dne 6. srpna 1993** **Cena Kč 9,70**

OBSAH:

205. Vyhláška ministerstva životního prostředí, kterou se stanoví požadavky na vedení provozní evidence velkých a středních zdrojů znečišťování a rozsah dalších údajů poskytovaných jejich provozovateli orgánům ochrany ovzduší

206. Vyhláška ministerstva životního prostředí, kterou se stanoví požadavky na kvalitu paliv k přímému spalování a jejich prodej

207. Vyhláška ministerstva financí o osvobození od daně z převodu nemovitostí při převodech některých nemovitostí na obce a na okresní úřady

208. Sdělení ministerstva zahraničních věcí o sjednání Úmluvy o právním postavení uprchlíků a Protokolu týkajícího se právního postavení uprchlíků

209. Sdělení ministerstva zahraničních věcí o sjednání Smlouvy mezi Českou republikou a Slovenskou republikou o právní pomoci poskytované justičními orgány a o úpravě některých právních vztahů v občanských a trestních věcech

Opatření ústředních orgánů

Oznámení ministerstva financí o vydání opatření, kterým se stanoví účtová osnova a postupy účtování pro banky

205

VYHLÁŠKA

ministerstva životního prostředí

ze dne 8. července 1993,

kterou se stanoví požadavky na vedení provozní evidence velkých a středních zdrojů znečišťování a rozsah dalších údajů poskytovaných jejich provozovateli orgánům ochrany ovzduší

Ministerstvo životního prostředí stanoví podle § 12 písm. d) zákona České národní rady č. 389/1991 Sb., o státní správě ochrany ovzduší a poplatcích za jeho znečišťování:

Obecná ustanovení

§ 1

Rozsah úpravy

Tato vyhláška se vztahuje na provozovatele velkých a středních zdrojů znečišťování[1]) (dále jen „provozovatel").

§ 2

Základní pojmy

Pro účely této vyhlášky je

a) provozní evidencí vedení záznamů, které jsou významné z hlediska znečišťování ovzduší v souvislosti s provozem zdroje, zejména záznamů o vlastnostech a množství emisí znečišťujících látek,

b) havarijním stavem provozu zdroje znečišťování (dále jen „havárie") nenadálý nebo neočekávaný stav jeho provozu, při němž je vážně a bezprostředně ohrožena nebo zhoršena kvalita ovzduší a při němž je nezbytné zastavit nebo omezit zdroj znečišťování nebo jeho část, popřípadě jinou činnost, která je technickou příčinou havárie,

c) jednorázovým měřením je měření emisí prováděné v předepsaných intervalech způsobem krátkodobých měření,

d) kontinuálním měřením je trvalé měření emisí v průběhu kalendářního roku pomocí přístrojů pro kontinuální měření s registrací výsledků a souběžné zaznamenávání, vyhodnocování a uchovávání naměřených údajů pomocí prostředků výpočetní techniky.

Požadavky na vedení provozní evidence

§ 3

Obsah provozní evidence

(1) V provozní evidenci se zaznamenávají stálé a proměnné údaje v rozsahu stanoveném v příloze.

(2) Provozní evidence se vede samostatně pro každý jednotlivý zdroj znečišťování ovzduší. Součástí provozní evidence jsou záznamy o souhrnném měsíčním a ročním vyhodnocení údajů provozní evidence za všechny zdroje znečišťování v ní sledované.

(3) V provozní evidenci se zaznamenávají:

a) stálé údaje jednorázově a při každé jejich změně,

b) proměnné údaje v pravidelných intervalech, nejméně čtyřikrát v každé provozní směně, a dále při každé změně provozních podmínek, která ovlivňuje množství nebo vlastnosti emisí. Při jednorázovém nebo kontinuálním měření se jako proměnný údaj zaznamenává jeho výsledek.

(4) Souhrnné vyhodnocení údajů provozní evidence musí obsahovat přehled všech stálých údajů a průměrných hodnot všech proměnných údajů podle přílohy. Souhrnné vyhodnocení zpracovávají provozovatelé vždy po uplynutí měsíce nejpozději do konce následujícího měsíce a dále po uplynutí kalendářního roku, nejpozději do doby stanovené pro výpočet poplatků za znečišťování.[2]) O souhrnném vyhodnocení se pořídí záznam.

(5) Provozovatelé jsou povinni uchovávat provozní evidenci a všechny doklady s ní související po dobu tří let; po této lhůtě platí obecné předpisy pro archivaci.

---

[1]) § 4 písm. a) zákona č. 309/1991 Sb., o ochraně ovzduší před znečišťujícími látkami (zákon o ovzduší), ve znění zákona č. 218/1992 Sb.

[2]) § 8 odst. 1 zákona ČNR č. 389/1991 Sb., o státní správě ochrany ovzduší a poplatcích za jeho znečišťování.

(6) Za nesplnění povinností podle předchozích ustanovení uloží orgán ochrany ovzduší pokutu provozovatelům zdrojů znečišťování podle § 18 odst. 1 a 3 zákona o ovzduší.

§ 4

Poskytování údajů z provozní evidence

(1) Provozovatelé jsou povinni oznamovat údaje o zahájení a ukončení provozu zdrojů znečišťování a údaje o zařazení nebo změně zařazení do kategorie zdrojů znečišťování do 15 dnů od vzniku těchto skutečností

a) České inspekci životního prostředí,

b) okresnímu úřadu, na jehož území se zdroj znečišťování nachází,

c) obci, na jejímž území se zdroj znečišťování nachází.

(2) Provozovatelé jsou povinni předávat České inspekci životního prostředí a okresnímu úřadu bez vyzvání do 15. února kalendářního roku souhrnné vyhodnocení údajů provozní evidence za předcházející kalendářní rok.

(3) K ověření správnosti výpočtu poplatků za znečišťování ovzduší jsou provozovatelé povinni na výzvu České inspekce životního prostředí nebo okresního úřadu předložit provozní evidenci kdykoliv ve lhůtě stanovené v § 3 odst. 5.

Hlášení havárie

§ 5

(1) Havárii jsou provozovatelé povinni hlásit bezprostředně po jejím zjištění České inspekci životního prostředí a dále okresním úřadům, orgánům obcí a orgánům hygienické služby, jejichž územních obvodů se může havárie dotknout.

(2) Hlášení musí obsahovat:

a) název zařízení a určení místa a času vzniku, a pokud je to známo, i předpokládanou dobu trvání havárie,

b) druh emisí znečišťujících látek a jejich pravděpodobné množství,

c) předpokládanou příčinu havárie,

d) přijatá opatření k odstranění následků havárie.

§ 6

Do 14 dnů po hlášení havárie podle § 5 jsou provozovatelé povinni zpracovat zprávu, která vedle souhrnu všech dostupných podkladů pro stanovení velikosti úniku znečišťujících látek do ovzduší musí obsahovat:

a) název zařízení, u něhož došlo k havárii,

b) časové údaje o vzniku a o době trvání havárie,

c) druh a množství emisí znečišťujících látek po dobu havárie,

d) příčinu havárie,

e) přijatá preventivní opatření k zamezení vzniku dalších případů havárií,

f) časový údaj o hlášení havárie České inspekci životního prostředí.

§ 7

Provozovatel je povinen na vyžádání České inspekce životního prostředí poskytnout doplňující údaje, které souvisejí se vznikem, průběhem a s důsledky havárie.[3])

Závěrečná ustanovení

§ 8

Údaje, které provozovatel označí za předmět obchodního tajemství,[4]) smějí příslušné orgány ochrany ovzduší zveřejnit pouze se souhlasem provozovatele.

§ 9

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:
Ing. **Benda** CSc. v. r.

[3]) § 7 odst. 1 písm. e) zákona č. 309/1991 Sb.

[4]) § 17 a násl. zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník.

Příloha k vyhlášce č. 205/1993 Sb.

Rozsah stálých a proměnných údajů tvořících provozní evidenci

Část I. Velké zdroje znečišťování

A. Identifikace zdroje znečišťování:

Stálé údaje: číslo katastrálního území, správní území (okres), identifikační číslo zdroje, název a adresa provozovatele, organizační kód, IČO, adresa umístění zdroje, číslo obce, číslo lokality, místo placení poplatků za znečišťování ovzduší, pokuty zaplacené v minulém roce, poplatky za znečišťování ovzduší, skladba zdroje (např. kotelna s odlučovači, technologie, doly, lomy, skládka, hořící plocha, zapařený objem apod.), bankovní spojení a číslo účtu právnické nebo fyzické osoby, která hradí poplatky.

B. Údaje o kotlích a výrobě tepla:

Stálé údaje: číslo kotle, jmenovitý tepelný výkon, druh topeniště, druh a typové označení kotle, výrobce kotle, rok výroby, uvedení do provozu, druh paliva, dodavatel paliva, výroba tepla za rok, účinnost, denní a týdenní rytmus výroby, provozní hodiny za rok, průměrné využití jmenovitého tepelného výkonu;

u kotlů ve výrobě elektřiny nebo kombinované výrobě elektřiny a tepla také: instalovaný elektrický výkon bloku, výroba elektřiny za rok, účinnost, průměrné využití instalovaného elektrického výkonu.

Proměnné údaje: výroba tepla, výroba elektřiny.

C. Údaje o jakosti a spotřebě paliva:

Stálé údaje: číslo kotle, skupina kotlů, druhy spalovaných paliv, spotřeba jednotlivých druhů paliv za měsíc a rok, průměrné jakostní znaky jednotlivých paliv – výhřevnost, obsah vody, obsah popela, obsah síry (A a S v sušině a vedle toho i v původním vzorku), celkový počet provozních hodin za měsíc a za rok.

Proměnné údaje: číslo kotle (identifikátor), hodinová spotřeba jendotlivých druhů paliv, jakostní znaky jednotlivých paliv – výhřevnost, obsah vody, obsah popela, obsah síry.

D. Údaje o zařízení technologií:

Stálé údaje: číslo provozu, druh výroby, číslo výrobní linky, název a výkon technologického zařízení (výrobní linky), výrobce a rok uvedení do provozu, název a velikost technického úseku, specifikace odlučovačů a komínů.

E. Údaje o výrobě u technologií:

Stálé údaje: číslo provozu, pořadové číslo výrobku, název a množství výrobku (za měsíc a za rok), druh paliva, průměrné jakostní znaky paliva, spotřeba paliva za měsíc a za rok, druh, specifikace a množství (za měsíc a za rok) vstupních surovin, polotovarů a provozních materiálů, provozní hodiny za měsíc a za rok, typ úniku znečišťujících látek, rytmus výroby – denní, týdenní, měsíční a roční.

Proměnné údaje: číslo provozu (identifikátor), název a hodinové množství výrobku, druh paliva, jakostní znaky paliva (výhřevnost, obsah popela, obsah síry), hodinová spotřeba paliva, druh, specifikace a hodinové množství vstupních surovin, polotovarů a provozních materiálů.

F. Údaje o zařízení k omezování emisí:

Stálé údaje: označení odlučovacího zařízení, druh odlučovacího zařízení, počet jednotek, výrobce, typ, velikost, rok výroby a rok uvedení do provozu, časové využití za měsíc a za rok, druh znečišťující látky, garantovaná a průměrná dosahovaná účinnost (odlučivost), průměrný hodinový průtok odlučovačem.

Proměnné údaje: označení odlučovacího zařízení, druh znečišťující látky (identifikátory), časové využití, dosahovaná účinnost (odlučivost), průtok odlučovačem.

G. Údaje o komínech a emisích:

Stálé údaje: číslo a název provozu, číslo komína, výška komína, stavební materiál, druh a počet zaústěnných zařízení, vnitřní plocha (světlost) v koruně komína, nadmořská výška paty komína, geografické souřadnice, průměrné množství, teplota a rychlost plynů protékajících komínem, specifikace dalších úniků znečišťujících látek, emise znečišťujících látek – druh a množství (za měsíc a za rok) ve vazbě na jednotlivé komíny nebo úniky.

Proměnné údaje: číslo a název provozu, číslo komína (identifikátory), množství, teplota a rychlost plynů protékajících komínem, emise znečišťujících látek – druh a množství za hodinu – ve vazbě na jednotlivé komíny nebo úniky.

H. Údaje o měření emisí:

Stálé údaje: název znečišťující látky, druh měření, organizace provádějící měření, specifikace času a místa měření, specifikace přístrojové techniky a měřící metody.

Proměnné údaje: *) název znečišťující látky, specifikace místa měření (identifikátory), průtok, teplota a tlak nosného plynu, obsah kyslíku v nosném plynu, koncentrace a hmotnostní tok zjišťované znečišťující látky.

I. Údaje o mimořádných provozních stavech nebo haváriích výrobních zařízení, **údaje o nebezpeč-**

*) Vyznačené údaje jsou evidovány v intervalech podle § 3 odst. 3 této vyhlášky při kontinuálním měření nebo v průběhu jednorázového měření.

ných stavech provozu (havárií) výrobních zařízení a nebo zařízení na zachycování znečišťujících látek.

J. Dokumentace doplňující provozní evidenci a záznamy o výsledcích kontinuálního měření.

II. Střední zdroje znečišťování

A. Identifikace zdroje znečišťování:

Stálé údaje: název a adresa provozovatele, IČO provozovatele, pokuty a poplatky za znečišťování ovzduší zaplacené v loňském roce, bankovní spojení a číslo účtu právnické nebo fyzické osoby, která hradí poplatky, název a adresa umístění zdroje, číslo katastrálního území, skladba zdroje, identifikační číslo zdroje.

B. Údaje o zařízení ke spalování paliv:

Stálé údaje: pořadové číslo zařízení, typové označení a výrobce, jmenovitý tepelný výkon, druh topeniště, rok výroby, rok uvedení do provozu, druh paliva, rytmus provozu, provozní hodiny za rok, průměrné roční využití jmenovitého tepelného výkonu;
u zařízení ve výrobě elektřiny nebo kombinované výrobě elektřiny a tepla také: instalovaný elektrický výkon, výroba elektřiny za rok, účinnost, průměrné využití instalovaného elektrického výkonu.

C. Údaje o jakosti a spotřebě paliva:

Stálé údaje: pořadové číslo zařízení, specifikace kvality paliva, provozní hodiny, celková spotřeba paliva za měsíc a za rok.
Proměnné údaje: pořadové číslo zařízení (identifikátor), spotřeba paliva.

D. Údaje o technologických zdrojích znečišťování:

Stálé údaje: kód druhu výroby, název technologie, rok uvedení do provozu, specifikace odlučovačů a komínů.

E. Údaje o výrobě u technologií:

Stálé údaje: kód a název technologie, název výrobku, množství výrobku, druh paliva (v případě technologických otopů – vést evidenci podle C.), specifikace a množství vstupních surovin, polotovarů a provozních materiálů, provozní hodiny (za den, týden, měsíc a rok), typ úniku a specifikace znečišťujících látek.
Proměnné údaje: název výrobku (identifikátor), množství výrobku.

F. Údaje o zařízení k omezování emisí:

Stálé údaje: označení a specifikace odlučovacího zařízení – druh odlučovače, počet jednotek, výrobce, typ, rok uvedení do provozu, druh odlučované znečišťující látky, garantovaná a dosahovaná účinnost, množství odloučené znečišťující látky, časové využití za měsíc a za rok.

G. Údaje o emisích a komínech:

Stálé údaje: typ úniku, emise znečišťujících látek – druh a množství ve vazbě na jednotlivé úniky a komíny, nadmořská výška objektu, resp. paty komína, geografické souřadnice, pořadové číslo úniku, resp. komína, výška komína, vnitřní plocha (světlost) v koruně komína, průměrné množství a teplota plynů protékajících komínem, druh a počet zaústěných zařízení.
H., I. a J.: v případech přicházejících v úvahu ve stejném rozsahu jako uvádí část této přílohy pro velké zdroje znečišťování.

206

VYHLÁŠKA

ministerstva životního prostředí
ze dne 8. července 1993,
kterou se stanoví požadavky na kvalitu paliv k přímému spalování a jejich prodej

Ministerstvo životního prostředí stanoví podle § 12 písm. e) zákona České národní rady č. 389/1991 Sb., o státní správě ochrany ovzduší a poplatcích za jeho znečišťování, se zřetelem na § 6 odst. 3 zákona č. 218/1992 Sb.:

§ 1
Rozsah působnosti

Vyhláška se vztahuje na právnické a fyzické osoby, které jako podnikatelé[1]) vyrábějí, dovážejí

[1]) § 2 zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník.
§ 6 odst. 3 zákona č. 309/1991 Sb., o ochraně ovzduší před znečišťujícími látkami (zákon o ovzduší), ve znění zákona č. 218/1992 Sb.

nebo prodávají paliva k přímému spalování (dále jen „prodejci").

§ 2

Základní pojmy

(1) Palivem k přímému spalování (dále jen „palivo") je konečný produkt výroby paliva určený k získávání tepla spalováním. Palivem je za těchto podmínek i palivo vyrobené z uhlí přimísením látek, které váží při spalování síru, a těžené palivo o stechiometrickém poměru oxidu vápenatého k síře vyšším než 1:1 (dále jen „aditivované palivo").

(2) Podle účelu použití se rozlišuje palivo pro obyvatelstvo, pro podnikání a pro energetická zařízení.

(3) Palivem pro obyvatelstvo je palivo určené pro malé zdroje znečišťování v bytech, rodinných domech nebo v objektech pro individuální rekreaci a dále palivo pro ostatní malé zdroje znečišťování o tepelném výkonu pod 50 kW.

(4) Palivem pro podnikání je palivo určené pro střední zdroje znečišťování a pro malé zdroje znečišťování s tepelným výkonem nad 50 kW, pokud nejde o palivo uvedené v odstavci 3 nebo o palivo pro energetická zařízení.

(5) Palivem pro energetická zařízení je palivo určené pro technologické objekty obsahující stacionární zařízení ke spalování paliv o jmenovitém tepelném výkonu vyšším než 5 MW (elektrárny, teplárny a výtopny).[2])

(6) Skutečnou hodnotu měrné sirnatosti paliva S^r_m sk je obsah síry v gramech v původním palivu vztažený na výhřevnost [MJ.kg^{-1}] ve 24 hodinovém vzorku výrobcem expedovaného druhu paliva.

(7) Maximální měrnou emisí oxidu siřičitého $(SO_2)^r_m$ max je maximálně přípustná emise SO_2 z aditivovaného paliva v původním stavu (tj. s obsahem veškeré vody) vyjádřená v gramech SO_2 na výhřevnost [MJ.kg^{-1}] v každé jednotlivé dodávce paliva.

(8) Střední měrnou sirnatostí paliva S^r_m stř. je průměrný obsah síry v gramech v původním palivu vztažený na výhřevnost [MJ.kg^{-1}] v dodávkách podle jednotlivých prodejců vždy za období jednoho čtvrtletí.

(9) Maximální měrnou sirnatostí paliva S^r_m max je maximálně přípustný obsah síry v gramech v původním palivu vztažený na výhřevnost [MJ.kg^{-1}] v každé jednotlivé dodávce.

(10) Maximálním obsahem síry v palivu S^dmax je maximální množství síry vztažené na bezvodé palivo přípustné pro každou dodávku v procentech hmotnostních (%hm). U kapalných paliv se užije %hm Smax značící obsah síry v palivu.

§ 3

Požadavky na kvalitu paliv

(1) Požadavky na kvalitu paliv jsou stanoveny v přílohách č. 1 až 3.

(2) Požadavky na kvalitu paliv podle odstavce 1 platí takto:

a) podle přílohy č. 1 počínaje dnem 1. ledna 1994 bez časového omezení,

b) podle přílohy č. 2 počínaje dnem 1. ledna 1994 a konče dnem 31. prosince 1994,

c) podle přílohy č. 3 počínaje dnem 1. ledna 1995 bez časového omezení.

(3) Ustanovení předchozích odstavců se nevztahují na palivo, pokud bude použito v zařízení vybaveném odsiřovacím zařízením.

§ 4

Zvláštní podmínky prodeje

(1) Při dodávce paliva je prodejce povinen osvědčit jeho kvalitu. Osvědčení musí obsahovat:

a) název, sídlo a identifikační číslo prodejce,

b) jméno (firmu) a bydliště (sídlo) kupujícího,

c) účel použití,

d) druh paliva a jeho přesné výrobní označení,

e) údaje o splnění požadavků na maximální měrnou sirnatost nebo na maximální obsah síry nebo na maximální měrné emise obsahu oxidu siřičitého pro stanovený účel použití,

f) hmotnost,

g) skutečnou hodnotu měrné sirnatosti nebo obsahu síry,

h) datum nakládky,

i) jméno pracovníka, který osvědčení vystavil.

(2) Pokud údaj požadovaný v odstavci 1 písm. g) nelze uvést již v osvědčení, je prodejce povinen sdělit tento údaj kupujícímu nejdéle do 24 hodin po dokončení analýz příslušného 24 hodinového vzorku expedovaného paliva.

(3) Při prodeji paliva pro potřeby otopu v bytech, rodinných domech a rekreačních zařízeních pro individuální rekreaci se osvědčení omezuje jen na údaje podle odstavce 1 písm. a), b), c) a e).

§ 5

Závěrečné ustanovení

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:

Ing. **Benda** CSc. v. r.

---

[2]) Příloha č. 2, bod 1.1.1 opatření Federálního výboru pro životní prostředí ze dne 1. října 1991 k zákonu č. 309/1991 Sb., o ochraně ovzduší před znečišťujícími látkami (zákon o ovzduší), ve znění opatření Federálního výboru pro životní prostředí ze dne 23. června 1992 (částka 84/1992 Sb.).

Příloha č. 1 k vyhlášce č. 206/1993 Sb.

Požadavky na kvalitu dodávaných paliv pro oblasti vyžadující zvláštní ochranu ovzduší*) platné od 1. ledna 1994

Druh paliva	Obsah S	Měrná sirnatost	
Účel použití pro	S^d_{max} /%hm./	S^r_m stř. /g.MJ^{-1}/	S^r_m max /g.MJ^{-1}/
PEVNÁ PALIVA TUZEMSKÁ			
A. Hnědé uhlí pro			
a) obyvatelstvo	–	0,57	1,07
b) podnikání	–	0,80	1,20
c) energet. zařízení	–	–	1,90
B. Brikety pro všechny uživatele	–	–	0,60
C. Černé uhlí pro			
a) obyvatelstvo	–	0,52	0,78
b) podnikání	–	0,52	0,78
c) energet. zařízení	–	–	1,90
PEVNÁ PALIVA DOVÁŽENÁ			
A. Hnědé uhlí	0,80	–	0,50
B. Brikety	1,00	–	0,50
C. Černé uhlí	1,00	–	0,50
KAPALNÁ PALIVA			
a) obyvatelstvo	1,00	–	–
b) podnikání	3,00	–	–
ADITIVOVANÁ PALIVA			
Účel použití pro	Max. měrná emise $(SO_2)^r_m$ max /g.MJ^{-1}/		
a) obyvatelstvo	2,05		
b) podnikání	2,30		
c) energet. zařízení	3,60		

*) Příloha č. 1 vyhlášky ministerstva životního prostředí ČR č. 41/1992 Sb., kterou se vymezují oblasti vyžadující zvláštní ochranu ovzduší a stanoví zásady vytváření a provozu smogových regulačních systémů a některá další opatření k ochraně ovzduší.

Příloha č. 2 k vyhlášce č. 206/1993 Sb.

Požadavky na kvalitu dodávaných paliv pro ostatní oblasti platné v době od 1. ledna 1994 do 31. prosince 1994

Druh paliva	Obsah S	Měrná sirnatost	
Účel použití pro	S^d_{max} /%hm./	S^r_m stř. /g.MJ^{-1}/	S^r_m max /g.MJ^{-1}/
PEVNÁ PALIVA TUZEMSKÁ			
A. Hnědé uhlí pro			
a) obyvatelstvo	–	0,65	1,20
b) podnikání	–	0,95	1,70
c) energet. zařízení	–	–	1,90
B. Brikety pro všechny uživatele	–	–	0,60
C. Černé uhlí pro			
a) obyvatelstvo	–	0,52	0,78
b) podnikání	–	0,52	0,78
c) energet. zařízení	–	–	1,90
PEVNÁ PALIVA DOVÁŽENÁ			
A. Hnědé uhlí	0,80	–	0,50
B. Brikety	1,00	–	0,50
C. Černé uhlí	1,00	–	0,50
KAPALNÁ PALIVA			
a) obyvatelstvo	1,00	–	–
b) podnikání	3,00	–	–
ADITIVOVANÁ PALIVA			
Účel použití pro	Max. měrná emise $(SO_2)^r_m$ max /g.MJ^{-1}/		
a) obyvatelstvo	2,30		
b) podnikání	3,20		
c) energet. zařízení	3,60		

Příloha č. 3 k vyhlášce č. 206/1993 Sb.

Požadavky na kvalitu dodávaných paliv pro ostatní oblasti platné od 1. ledna 1995
(nahrazují údaje v příloze č. 2)

Druh paliva	Obsah S	Měrná sirnatost	
Účel použití pro	S^d_{max} /%hm./	S^r_m stř. /g.MJ^{-1}/	S^r_m max /g.MJ^{-1}/
PEVNÁ PALIVA TUZEMSKÁ			
A. Hnědé uhlí pro			
a) obyvatelstvo	–	0,57	1,07
b) podnikání	–	0,95	1,65
c) energet. zařízení	–	–	1,90
B. Brikety pro všechny uživatele	–	–	0,60
C. Černé uhlí pro			
a) obyvatelstvo	–	0,52	0,78
b) podnikání	–	0,52	0,78
c) energet. zařízení	–	–	1,90
PEVNÁ PALIVA DOVÁŽENÁ			
A. Hnědé uhlí	0,80	–	0,50
B. Brikety	1,00	–	0,50
C. Černé uhlí	1,00	–	0,50
KAPALNÁ PALIVA			
a) obyvatelstvo	1,00	–	–
b) podnikání	3,00	–	–
ADITIVOVANÁ PALIVA			
Účel použití pro	Max. měrná emise $(SO_2)^r_m$ max /g.MJ^{-1}/		
a) obyvatelstvo	2,05		
b) podnikání	2,30		
c) energet. zařízení	3,60		

207

VYHLÁŠKA

ministerstva financí

ze dne 16. července 1993

o osvobození od daně z převodu nemovitostí při převodech některých nemovitostí na obce a na okresní úřady

Ministerstvo financí podle § 25 odst. 1 zákona České národní rady č. 357/1992 Sb., o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí, stanoví:

§ 1

(1) Od daně z převodu nemovitostí (dále jen „daň") jsou osvobozeny úplatné převody obytných budov a bytů v osobním vlastnictví, které byly postaveny ze stavebních dílců vyrobených v letech 1956 až 1983 s použitím škváry z elektrárny v Rynholci a které vzhledem k použité surovině nevyhovují hygienickým požadavkům na trvalé bydlení stanoveným zvláštním předpisem[1]) (dále jen „objekty").

(2) Od daně jsou dále osvobozeny úplatné převody pozemků, na nichž jsou objekty postaveny, pozemků, které s objektem a stavebním pozemkem tvoří funkční celek, a vedlejších staveb, které tvoří příslušenství objektu, pokud jsou postaveny na těchto pozemcích.

(3) Osvobození od daně podle odstavců 1 a 2 náleží pouze občanům, kteří

a) objekty postavili nebo

b) objekt jako první uživatelé koupili od výrobce či od dodavatelské organizace nebo

c) byli k 31. prosinci 1990 vlastníky objektu v důsledku koupě nebo

d) jsou dědici osob uvedených v písmenech a) až c),

pokud jsou tyto objekty převáděny na obce nebo na okresní úřady.

§ 2

Osvobození od daně uvedené v § 1 se vztahuje na všechny převody nemovitostí, pokud k převodu vlastnického práva došlo po 1. lednu 1993.

§ 3

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:
Ing. **Kočárník** CSc. v. r.

---

[1]) Vyhláška ministerstva zdravotnictví ČR č. 76/1991 Sb., o požadavcích na omezování ozáření z radonu a dalších přírodních radionuklidů.

208

SDĚLENÍ
ministerstva zahraničních věcí

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 28. července 1951 byla v Ženevě přijata Úmluva o právním postavení uprchlíků a dne 31. ledna 1967 v New Yorku přijat Protokol týkající se právního postavení uprchlíků.

S Úmluvou i Protokolem vyslovilo souhlas Federální shromáždění České a Slovenské Federativní Republiky a prezident republiky je ratifikoval. Listiny o přístupu České a Slovenské Federativní Republiky k Úmluvě o právním postavení uprchlíků ze dne 28. července 1951 a Protokolu týkajícího se právního postavení uprchlíků ze dne 31. ledna 1967 byly uloženy u generálního tajemníka Organizace spojených národů, depozitáře Úmluvy, dne 26. listopadu 1991.

Při přístupu k Úmluvě bylo učiněno prohlášení: Pro účely svých závazků, vyplývajících z Úmluvy o právním postavení uprchlíků z 28. července 1951, Česká a Slovenská Federativní Republika se považuje vázanou písm. b) článku 1 odst. B. 1. této úmluvy, podle něhož se „události před 1. lednem 1951" vysvětlují jako „události před 1. lednem 1951 v Evropě nebo jinde".

Úmluva vstoupila v platnost na základě svého článku 43 odst. 1 dnem 22. dubna 1954. Pro Českou a Slovenskou Federativní Republiku vstoupila v platnost na základě téhož článku odst. 2 dnem 24. února 1992.

Protokol vstoupil v platnost v souladu se svým článkem VIII odst. 1 dnem 4. října 1967 a pro Českou a Slovenskou Federativní Republiku vstoupil v platnost podle téhož článku odst. 2 dnem 26. listopadu 1991.

Český překlad Úmluvy i Protokolu se vyhlašuje současně. Do anglického znění Úmluvy i Protokolu lze nahlédnout na ministerstvu zahraničních věcí a ministerstvu vnitra.

ÚMLUVA O PRÁVNÍM POSTAVENÍ UPRCHLÍKŮ

ÚVOD

VYSOKÉ SMLUVNÍ STRANY

majíce na zřeteli, že Charta Spojených národů a Všeobecná deklarace lidských práv, schválená 10. prosince 1948 Valným shromážděním, potvrzují zásadu, že všichni lidé mají užívat základní práva a svobody bez diskriminace,

že Spojené národy za různých okolností projevily svou hlubokou účast s uprchlíky a usilovaly zajistit uprchlíkům co největší možnost užívat těchto základních práv a svobod,

že je žádoucí, aby předcházející mezinárodní dohody týkající se postavení uprchlíků byly revidovány a sjednoceny a aby byl novou dohodou rozšířen rozsah a ochrana dané těmito prostředky,

že udělení azylu by mohlo klást nepřiměřeně těžká břemena některým zemím a že uspokojivého řešení problému, jehož mezinárodní rozsah a povahu Spojené národy uznaly, nemůže být tudíž dosaženo bez mezinárodní spolupráce,

vyslovujíce přání, aby všechny státy uznávající sociální a humanitární povahu problému uprchlíků učinily vše, co je v jejich silách, aby tento problém nepůsobil napětí mezi státy,

jsouce si vědomy, že Vysoký komisař pro uprchlíky při Spojených národech má za úkol dohlížet na mezinárodní dohody zaručující ochranu uprchlíků a uznávajíce, že účinná koordinace opatření týkajících se tohoto problému bude záležet na spolupráci států s Vysokým komisařem,

se dohodly na následujícím:

KAPITOLA I

VŠEOBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Definice pojmu „uprchlík"

A. – Pro účely této úmluvy pojem „uprchlík" se vztahuje na kteroukoliv osobu, jež:

1. – byla považována za uprchlíka dle dohod z 12. května 1926 a 30. června 1928, nebo podle úmluv z 28.

října 1933 a 10. února 1938 a podle protokolu ze 14. září 1939 nebo též podle ustanovení Stanov Mezinárodní organizace pro uprchlíky;

Rozhodnutí o odepření postavení uprchlíka učiněná Mezinárodní organizací pro uprchlíky během činnosti této organizace nezabraňuje udělení uprchlického postavení osobám, které splňují podmínky odstavce 2 tohoto článku;

2. – v důsledku událostí, které nastaly před 1. lednem 1951, se nachází mimo svou vlast a má oprávněné obavy před pronásledováním z důvodů rasových, náboženských nebo národnostních nebo z důvodů příslušnosti k určitým společenským vrstvám nebo i zastávání určitých politických názorů, je neschopna přijmout, nebo vzhledem ke shora uvedeným obavám, odmítá ochranu své vlasti; totéž platí pro osobu bez státní příslušnosti nacházející se mimo zemi svého dosavadního pobytu následkem shora zmíněných událostí, a která vzhledem ke shora uvedeným obavám se tam nechce nebo nemůže vrátit.

V případě osoby mající několik státních občanství, pojem „země jeho státního občanství" se týká všech zemí, jejichž je státním občanem; žádná osoba však nebude považována za zbavenou ochrany země své příslušnosti, pokud se bez závažného důvodu založeného na oprávněných obavách vzdala ochrany jedné ze zemí svého státního občanství.

B. 1. Pro účely této úmluvy, slova „události před 1. lednem 1951" nacházející se v článku 1, odstavec A, mohou být vysvětlována buď jako

a) „události před 1. lednem 1951 v Evropě" nebo
b) „události před 1. lednem 1951 v Evropě nebo jinde"

a každý smluvní stát při podpisu, ratifikaci nebo přístupu učiní prohlášení vysvětlující, který z těchto pojmů hodlá užívat při plnění svých povinností stanovených touto úmluvou.

2. Každý smluvní stát, který přijal možnost a), může kdykoliv rozšířit své povinnosti přijetím možnosti b), vyrozumí-li písemně Generálního tajemníka Spojených národů.

C. Tato úmluva pozbývá platnosti pro jakoukoli osobu spadající pod podmínky odstavce A, jestliže:

1. se dobrovolně znovu postavila pod ochranu země své státní příslušnosti; nebo
2. potom, co ztratila státní příslušnost znovu ji dobrovolně nabyla; nebo
3. nabyla novou státní příslušnost a nachází se pod ochranou země své nové státní příslušnosti; nebo
4. dobrovolně se znovu usadila v zemi, kterou opustila, nebo do které se nevrátila z obav před pronásledováním; nebo
5. nemůže dále odmítat ochranu země své státní příslušnosti, poněvadž okolnosti, pro které byla uznána uprchlíkem, tam přestaly existovat.

Tento odstavec se nevztahuje na uprchlíka spadajícího pod odstavec A/1/ tohoto článku, který je schopen uvést pro odmítnutí ochrany země své státní příslušnosti naléhavé důvody podložené předcházejícím pronásledováním.

6. je-li osobou bez státní příslušnosti, je uprchlík schopen vrátit se do země svého bývalého pobytu, poněvadž okolnosti, pro které byl uznán uprchlíkem, tam přestaly existovat.

Tento odstavec se nevztahuje na uprchlíka spadajícího pod odstavec A/1/ tohoto článku, který je schopen uvést naléhavé důvody podložené předchozím pronásledováním pro odmítnutí návratu do země svého bývalého pobytu.

D. Tato úmluva se nevztahuje na osoby, které v současné době užívají ochrany nebo podpory od jiných orgánů nebo odborných organizací Spojených národů než Vysokého komisaře Spojených národů pro uprchlíky.

Jestliže podobná ochrana nebo podpora není z jakýchkoliv důvodů dále udělována osobám, jejichž postavení není ještě definitivně rozhodnuto podle ustanovení příslušných rozhodnutí Valného shromáždění Spojených národů, vztahují se na ně ustanovení této úmluvy.

E. Tato úmluva se nevztahuje na osobu, které příslušné úřady země, ve které se usadila, udělily práva a povinnosti spojené s udělením státní příslušnosti této země.

F. Ustanovení této úmluvy se nevztahují na žádnou osobu, o níž jsou vážné důvody se domnívat, že

a) se dopustila zločinu proti míru, válečného zločinu nebo zločinu proti lidskosti, ve smyslu mezinárodních dokumentů obsahujících ustanovení o těchto zločinech;
b) se dopustila vážného nepolitického zločinu mimo zemi svého azylu dříve, než jí bylo povoleno se tam usadit jako uprchlík;
c) je vinna činy, které jsou v rozporu se zásadami a cíli Spojených národů.

Článek 2

Všeobecné závazky

Každý uprchlík má povinnosti vůči zemi, ve které se nachází, což znamená v zásadě, že se musí podrobit zákonům a nařízením, jakož i předpisům týkajícím se udržování veřejného pořádku této země.

Článek 3

Zákaz diskriminace

Smluvní státy se zavazují dodržovat ustanovení této úmluvy vůči uprchlíkům bez rozlišování rasy, náboženství nebo země původu.

Článek 4

Náboženství

Smluvní státy se zavazují zacházet s uprchlíky žijícími na jejich území alespoň stejným způsobem jako se svými vlastními občany ve všech otázkách, které se týkají svobody náboženství, jakož i svobody náboženské výchovy jejich dětí.

Článek 5

Práva uznaná nezávisle na této úmluvě

Žádné ustanovení této úmluvy nesmí být na újmu jakýmkoliv právům a výsadám uděleným uprchlíkům smluvními státy nezávisle na této úmluvě.

Článek 6

Pojem „za stejných okolností"

Pod pojmem „za stejných okolností" pro účely této úmluvy se rozumí, že za účelem výkonu stejných práv jako ostatní občané, musí uprchlík dodržet všechny dané podmínky (zejména ohledně délky trvání a podmínek pobytu) s výjimkou těch, které uprchlík vzhledem k jejich povaze není schopen splnit.

Článek 7

Vynětí ze zásady reciprocity

1. Smluvní státy budou jednat s uprchlíky stejným způsobem jako s ostatními cizinci s výjimkou případů, kdy tato úmluva obsahuje ustanovení pro uprchlíky výhodnější.

2. Po uplynutí tří let pobytu v zemi získají všichni uprchlíci vynětí ze zásady reciprocity na území smluvních států.

3. Každý smluvní stát se zavazuje poskytnout uprchlíkům práva a výhody, jež jim náležely, bez nároků na reciprocitu v době, kdy pro tento stát Úmluva vstoupila v platnost.

4. Smluvní státy se zavazují příznivě posuzovat možnosti udělovat uprchlíkům bez zásady reciprocity i taková práva a výhody, které přesahují rámec ustanovení odstavců 2 a 3 a vyjímat ze zásady reciprocity ty uprchlíky, kteří nesplňují podmínky uvedené v odstavcích 2 a 3.

5. Ustanovení odstavců 2 a 3 se vztahují jak na práva a výhody zmíněné v článcích 13, 18, 19, 21 a 22 této úmluvy, tak na práva a výhody v této úmluvě neuvedené.

Článek 8

Vynětí z výjimečných opatření

Pokud se týká výjimečných opatření, jichž je možno použít proti osobě, majetku nebo zájmům cizích státních příslušníků, smluvní státy se zavazují nepoužívat podobných opatření vůči uprchlíku, který je ještě formálně příslušníkem zmíněného státu, pouze na základě jeho státní příslušnosti. Smluvní státy, které na základě svého zákonodárství nemohou použít všeobecnou zásadu uvedenou v tomto článku, učiní v patřičných případech výjimku ve prospěch takových uprchlíků.

Článek 9

Dočasná opatření

Žádné ustanovení obsažené v této úmluvě nemůže zabránit smluvnímu státu v případě války nebo za jiných závažných a výjimečných okolností, aby neučinil vůči určité osobě dočasná opatření, která považuje za nezbytná pro státní bezpečnost, dokud tento smluvní stát nerozhodne, že tato osoba je skutečně uprchlíkem a že pokračování v těchto opatřeních je v jeho případě nezbytné pro státní bezpečnost.

Článek 10

Trvání stálého pobytu

1. Byl-li uprchlík násilně přemístěn během druhé světové války a dopraven na území smluvního státu, kde se nyní trvale nachází, doba nuceného pobytu se považuje za zákonný pobyt na tomto území.

2. Byl-li uprchlík násilně přemístěn během druhé světové války z území smluvního státu a před vstupem v platnost této úmluvy se tam opět vrátil k trvalému pobytu, doba pobytu před a po násilném přemístění se považuje za nepřerušenou v každém případě, kde nepřerušená doba pobytu je vyžadována.

Článek 11

Uprchlíci – námořníci

V případě, kdy uprchlíci sloužili jako členové posádky na lodi plující pod vlajkou smluvního státu, tento stát příznivě posuzuje udělení povolení k pobytu na svém území, vystavení cestovních dokladů nebo dočasné povolení vstupu na své území, zejména se zřetelem na usnadnění jejich usazení v jiné zemi.

KAPITOLA II

PRÁVNÍ POSTAVENÍ

Článek 12

Osobní postavení

1. Osobní postavení uprchlíka se řídí zákony země jeho původu, pobytu, nebo, nemá-li je, zákony země, ve které se nachází.

2. Práva, která uprchlík dříve nabyl, a která se vztahují k osobnímu postavení, zvláště práva týkající se sňatku, jsou smluvním státem respektována, za předpokladu, pokud je to nezbytné, že to odpovídá

formalitám požadovaným zákony tohoto smluvního státu i v případě, že by nebyl uznán za uprchlíka.

Článek 13

Movitý a nemovitý majetek

Pokud se týká nabývání movitého a nemovitého majetku a nájemních či jiných práv vztahujících se na takový majetek, smluvní státy poskytnou uprchlíku co nejpříznivější zacházení, a v žádném případě ne méně příznivé než takové, jaké se poskytuje za stejných okolností cizincům všeobecně.

Článek 14

Autorská práva a průmyslové vlastnictví

Pokud se týká ochrany průmyslového vlastnictví jako vynálezů, návrhů, vzorů, ochranných známek, obchodních názvů nebo práv v oblasti literárních, uměleckých a vědeckých děl, země, v níž má uprchlík trvalý pobyt, mu zaručuje stejnou ochranu jako svým vlastním občanům. Na území kteréhokoliv jiného smluvního státu užívá uprchlík stejnou ochranu jako státní příslušníci této země.

Článek 15

Sdružovací právo

Pokud jde o nepolitická a nezisková sdružení a odborové svazy, smluvní státy se zavazují zaručit uprchlíkům zákonně se nacházejícím na jejich území nejpříznivější zacházení poskytované za stejných okolností všem ostatním cizincům.

Článek 16

Přístup k soudům

1. Uprchlík má zaručen svobodný přístup ke všem soudům na území smluvních států.

2. Uprchlík má právo na území smluvního státu, ve kterém má trvalý pobyt, na stejné zacházení, jakého se dostává vlastním občanům tohoto státu v otázkách svobodného přístupu k soudům, včetně právní pomoci a vyjmutí z cautio judicatum solvi.

3. V jiných smluvních státech, než kde je uprchlík trvale usídlen, musí užívat stejného zacházení v případech zmíněných v odstavci 2 jako státní příslušníci země jeho trvalého pobytu.

KAPITOLA III

VÝDĚLEČNÁ ČINNOST

Článek 17

Placená zaměstnání

1. Smluvní státy poskytnou uprchlíkům, kteří se zákonně nacházejí na jejich území, co nejpříznivější zacházení poskytované za stejných okolností cizincům, pokud jde o právo přijmout zaměstnání za mzdu.

2. Omezující opatření platná pro cizince nebo pro zaměstnávání cizinců s ohledem na ochranu vnitrostátního pracovního trhu, nebudou v žádném případě uplatňována na uprchlíka, který z nich byl vyňat již v době vstupu této úmluvy v platnost pro příslušný smluvní stát, nebo který splňuje jednu z následujících podmínek:

a) dokončil tři roky trvalého pobytu v zemi,

b) nachází se v manželském svazku se státním příslušníkem země svého pobytu; uprchlík však nemůže vyžadovat výhody tohoto ustanovení, jestliže opustil svého partnera,

c) má jedno nebo více dětí, která jsou státními příslušníky země jeho trvalého pobytu.

3. Smluvní státy se zavazují příznivě posuzovat asimilaci práv všech uprchlíků, která se týkají zaměstnání za mzdu, s právy svých vlastních občanů, a zejména těch uprchlíků, kteří přišli na jejich území při realizaci programů náborů pracovníků nebo programů přistěhovalectví.

Článek 18

Samostatné podnikání

Smluvní státy se zavazují poskytovat uprchlíku zákonně se zdržujícímu na jejich území zacházení co nejpříznivější, a v žádném případě ne méně příznivé, než jaké je poskytováno obecně cizincům za stejných okolností, pokud jde o právo pracovat samostatně v zemědělství, průmyslu, řemesle a obchodu a zřizovat obchodní a průmyslové společnosti.

Článek 19

Svobodná povolání

1. Každý smluvní stát poskytne uprchlíkům zákonně se nacházejícím na jeho území, kteří jsou nositeli diplomů uznaných příslušnými úřady tohoto státu, a kteří mají v úmyslu vykonávat svobodné povolání, co nejpříznivější zacházení a v každém případě neméně příznivé než ostatním cizincům za stejných okolností.

2. Smluvní státy učiní vše proto, v souladu se svými zákony a ústavami, aby zajistily usazování takových uprchlíků na všech územích mimo vlastního státního území, za jejichž mezinárodní vztahy jsou odpovědny.

KAPITOLA IV

SOCIÁLNÍ OTÁZKY

Článek 20

Přídělové zásobování

Všude, kde je v platnosti pro všechny občany přídělové hospodářství upravující všeobecné zásobování

nedostatkovým zbožím, mají uprchlíci nárok na stejné zacházení jako ostatní občané.

Článek 21

Bydlení

Pokud jde o bydlení, smluvní státy, je-li tato oblast upravena zákony nebo předpisy nebo je předmětem kontroly veřejných úřadů, poskytnou uprchlíkům zákonně se nacházejícím na jejich území co nejpříznivější zacházení, a v žádném případě ne méně příznivé, než jaké je poskytováno obecně cizincům za stejných okolností.

Článek 22

Veřejné vzdělání

1. Ve vztahu k základnímu vzdělání poskytnou smluvní státy uprchlíkům stejné zacházení jako všem ostatním občanům.

2. Smluvní státy poskytnou uprchlíkům co nejpříznivější zacházení, a v žádném případě ne méně příznivé, než jaké je poskytováno obecně cizincům za stejných okolností, pokud jde o jiné než základní školní vzdělání, a zejména pokud jde o přístup ke studiu, uznávání cizích školních vysvědčení, diplomů a titulů, promíjení školného a poplatků a udělování stipendií.

Článek 23

Veřejná podpora

Smluvní státy se zavazují zaručit uprchlíkům zákonně se nacházejícím na jejich území stejné zacházení ve vztahu k možnosti získat veřejnou pomoc a podporu jako svým vlastním občanům.

Článek 24

Pracovní zákonodárství a sociální zabezpečení

1. Smluvní státy se zavazují zaručit uprchlíkům, kteří se zákonně nacházejí na jejich území, stejné zacházení jako svým vlastním občanům v následujících případech:

a) pokud jsou tyto záležitosti podrobeny zákonům a nařízením nebo podléhají kontrole správních úřadů: plat, včetně rodinných přídavků, pokud jsou obsaženy v platu, pracovní doba, práce přes čas, placená dovolená, omezení domácké práce, minimální věková hranice pro vstup do zaměstnání, učňovské školství a výcvik, práce žen a mladistvých a využívání výhod kolektivního vyjednávání;

b) sociální zabezpečení (zákonná ustanovení se zřetelem na pracovní úrazy, nemoci z povolání, mateřské dovolené, pracovní neschopnost, zabezpečení ve stáří, smrt, nezaměstnanost, rodinné povinnosti a všechny ostatní možné případy, které spadají podle vnitrostátních zákonů nebo nařízení pod sociální zabezpečení) s výjimkou následujících omezení:

i) příslušná opatření týkající se zachování práv již nabytých či jejich nabývání,

ii) zákony nebo nařízení země pobytu mohou stanovit zvláštní opatření týkající se výhod či částečných výhod, jež mohou být plně hrazeny z veřejných prostředků, jakož i příspěvků poskytovaných osobám, které nesplnily všechny požadované podmínky předepsané k vyplácení normálního důchodu.

2. Právo na náhradu za úmrtí uprchlíka, které bylo zaviněno pracovním úrazem nebo nemocí z povolání, nesmí být dotčeno skutečností, že bydliště oprávněného leží mimo území smluvního státu.

3. Smluvní státy se zavazují rozšířit na uprchlíky výhody vyplývající z dohod již uzavřených mezi nimi nebo těch, které by mohly být v budoucnu uzavřeny, jež se týkají zachování práv již nabytých nebo nabývaných v oblasti sociálního zabezpečení, pokud uprchlíci splňují podmínky vztahující se na občany států, které podepsaly dotyčné dohody.

4. Smluvní státy budou příznivě posuzovat možnost co největšího rozšíření výhod, vyplývajících z dohod platných v kteroukoliv dobu mezi nimi a státy, které nejsou smluvními stranami Úmluvy, na uprchlíky.

KAPITOLA V

SPRÁVNÍ OPATŘENÍ

Článek 25

Správní pomoc

1. Vyžaduje-li normální užívání určitého práva uprchlíkem pomoci úřadů cizí země, k nimž se nemůže obrátit, smluvní státy, na jejichž území se uprchlík nachází, zabezpečí, aby taková pomoc mu byla poskytnuta jejich vlastními nebo mezinárodními úřady.

2. Úřad či úřady uvedené v odstavci 1 vydají nebo zabezpečí pod vlastním dohledem, aby uprchlíkům byly vydány doklady nebo potvrzení stejným způsobem, jakým by byly vydány kterémukoliv jinému cizinci jeho vlastními úřady nebo jejich prostřednictvím.

3. Takto vydané doklady nebo potvrzení nahrazují oficiální dokumenty vydané cizincům jejich vlastními úřady nebo jejich prostřednictvím a budou až do případného odvolání platné.

4. Až na určité výjimky, případně platné pro nemajetné, všechny shora zmíněné služby mohou podléhat mírným poplatkům, které musí odpovídat výši stanovené za stejné služby vlastním občanům.

5. Ustanovení tohoto článku nijak nemění články 27 a 28.

Článek 26

Svoboda pohybu

Každý smluvní stát umožní uprchlíkům zákonně se nacházejícím na jeho území vybrat si místo bydlení a volně se pohybovat na jeho území, s určitými výjimkami stanovenými nařízeními, která se týkají za stejných okolností obecně cizinců.

Článek 27

Osobní doklady

Smluvní státy vystaví osobní doklad každému uprchlíkovi, který se nachází na jejich území a nemá platný cestovní doklad.

Článek 28

Cestovní doklady

1. Smluvní státy vystaví uprchlíkům, kteří se nacházejí zákonně na jejich území, cestovní doklady, které jim umožní cestování mimo jejich území, pokud tomu nebrání závažné důvody státní bezpečnosti nebo veřejného pořádku; předpisy uvedené v dodatku k této úmluvě se vztahují na tyto průkazy. Smluvní státy mohou vystavit cestovní doklad každému jinému uprchlíkovi, který se nachází na jejich území, a musí zejména příznivě posuzovat vystavení takového cestovního dokladu uprchlíkům na svém území, kteří nemají možnost obdržet cestovní průkaz od země jejich zákonného pobytu.

2. Cestovní doklady vystavené uprchlíkům podle předcházejících mezinárodních dohod mezi smluvními stranami, musí být smluvními státy uznávány a považovány za stejně platné jako doklady, které byly vydány uprchlíkovi na základě tohoto článku.

Článek 29

Daňové předpisy

1. Smluvní státy nesmí, pod jakoukoli záminkou, vyžadovat od uprchlíků povinnosti, dávky či daně jiné nebo vyšší než ty, jež jsou předepsány nebo mohou být předepsány jejich vlastním občanům za obdobných okolností.

2. Ustanovení předcházejícího odstavce nezabraňuje, aby se na uprchlíky vztahovaly ustanovení zákonů a nařízení týkající se vystavení správních dokladů, včetně osobních dokladů, cizincům.

Článek 30

Převod jmění

1. Každý smluvní stát v souladu se svými zákony a nařízeními se zavazuje umožnit uprchlíkům, aby jmění, které si přinesli na jeho území, převedli do jiné země, kam jim bylo povoleno vstoupit za účelem znovuusazení.

2. Každý smluvní stát se zavazuje, že bude příznivě posuzovat žádost uprchlíků o povolení převodu všeho jmění nutného k jejich znovuusazení v jiné zemi, ve které jim bylo povoleno se usadit.

Článek 31

Uprchlíci, kteří se nezákonně zdržují v zemi, do které se uchýlili

1. Smluvní státy se zavazují, že nebudou stíhat pro nezákonný vstup nebo přítomnost takové uprchlíky, kteří přicházejíce přímo z území, kde jejich život nebo svoboda byly ohroženy ve smyslu článku 1, vstoupí nebo jsou přítomni na jejich území bez povolení, za předpokladu, že se sami přihlásí bez prodlení úřadům a prokáží dobrý důvod pro svůj nezákonný vstup nebo přítomnost.

2. Smluvní státy nebudou na pohyb takových uprchlíků uplatňovat jiná omezení, než jaká jsou nezbytná, a taková omezení budou uplatněna pouze do té doby, než jejich postavení v zemi bude upraveno, nebo než obdrží povolení vstupu do jiné země. Smluvní státy povolí takovým uprchlíkům rozumnou lhůtu a poskytnou všechny potřebné prostředky k získání povolení vstupu do jiné země.

Článek 32

Vyhoštění

1. Smluvní státy nesmí vyhostit uprchlíka zákonně se nacházejícího na jejich území, kromě případů odůvodněných státní bezpečností nebo veřejným pořádkem.

2. Vyhoštění takového uprchlíka bude provedeno pouze na základě rozhodnutí přijatého zákonnou cestou. S výjimkou závažných důvodů vyžadovaných státní bezpečností, bude uprchlíkovi dána možnost předložit důkazy o jeho nevině, odvolat se a být právně zastoupen před oprávněným úřadem nebo osobou či osobami zvláště tímto úřadem ustanovenými.

3. Smluvní státy umožní takovému uprchlíkovi dostatečnou lhůtu k získání zákonného povolení vstupu do jiné země. Během této lhůty mohou smluvní státy uplatnit jakákoliv vnitřní opatření, jež mohou být potřebná.

Článek 33

Zákaz vyhoštění a navracení (refoulement)

1. Žádný smluvní stát nevyhostí jakýmkoli způsobem nebo nevrátí uprchlíka na hranice zemí, ve kterých by jeho život či osobní svoboda byly ohroženy na základě jeho rasy, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité společenské vrstvě či politického přesvědčení.

2. Výhody tohoto ustanovení však nemohou být požadovány uprchlíkem, který z vážných důvodů může být považován za nebezpečného v zemi, ve které se nachází, nebo který poté, co byl usvědčen konečným rozsudkem ze zvláště těžkého trestného činu, představuje nebezpečí pro společnost této země.

Článek 34

Udělení státní příslušnosti

Smluvní státy se zavazují co nejvíce usnadňovat uprchlíkům asimilaci a udělení státního občanství. Vyvinou zejména veškerou snahu o urychlení řízení o udělení státního občanství a o co možná největší snížení poplatků a nákladů tohoto řízení.

KAPITOLA VI

PROVÁDĚCÍ A PŘECHODNÁ USTANOVENÍ

Článek 35

Spolupráce státních úřadů se Spojenými národy

1. Smluvní státy se zavazují spolupracovat s úřadem Vysokého komisaře Spojených národů pro uprchlíky nebo kteroukoliv jinou odbornou organizací Spojených národů, která jej může nahradit ve výkonu jeho funkcí, a zvláště usnadňovat jeho povinnost dozírat na provádění ustanovení této úmluvy.

2. S cílem umožnit úřadu Vysokého komisaře nebo kterékoliv jiné odborné organizaci Spojených národů, která jej může nahradit, podávat zprávy pověřeným orgánům Spojených národů, smluvní státy jim budou poskytovat v příslušné formě požadované informace a statistické údaje, které se týkají:

a) situace uprchlíků,

b) provádění této úmluvy a

c) zákonů, předpisů a vyhlášek, které jsou nebo budou platné ve vztahu k uprchlíkům.

Článek 36

Informace o vnitrostátním zákonodárství

Smluvní státy se zavazují informovat Generálního tajemníka Spojených národů o znění zákonů a nařízení, které mohou být přijaty k zabezpečení provádění této úmluvy.

Článek 37

Vztah k dřívějším úmluvám

Aniž by byl dotčen článek 28, odstavec 2, tato úmluva nahrazuje mezi svými stranami ujednání z 5. července 1922, 31. května 1924, 12. května 1926, 30. června 1928 a 30. července 1935, jakož i úmluvy z 28. října 1933 a 10. února 1938, protokol z 14. září 1939 a dohodu z 15. října 1946.

KAPITOLA VII

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 38

Řešení sporů

Jakýkoli spor mezi stranami této úmluvy vztahující se k jejímu výkladu nebo provádění, který nelze vyřešit jiným způsobem, bude předložen Mezinárodnímu soudnímu dvoru na návrh kterékoli strany ve sporu.

Článek 39

Podpis, ratifikace a přístup

1. Tato úmluva je otevřena k podpisu v Ženevě 28. července 1951 a poté uložena u Generálního tajemníka Spojených národů. Je otevřena k podpisu v evropském úřadě Spojených národů od 28. července do 31. srpna 1951 a znovu otevřena k podpisu v sídle Spojených národů od 17. září 1951 do 31. prosince 1952.

2. Tato úmluva je otevřena k podpisu pro všechny členské státy Spojených národů, pro kterýkoliv jiný stát pozvaný zúčastnit se konference zplnomocněných zástupců o postavení uprchlíků a osob bez státní příslušnosti nebo pro kterýkoliv jiný stát vyzvaný Valným shromážděním k podpisu. Podléhá ratifikaci a ratifikační listiny budou uloženy u Generálního tajemníka Spojených národů.

3. Tato úmluva bude otevřena k přístupu od 28. července 1951 pro státy zmíněné v odstavci 2 tohoto článku. Přístup vstupuje do účinnosti uložením listiny o přístupu u Generálního tajemníka Spojených národů.

Článek 40

Doložka o územní působnosti

1. Kterýkoliv stát může v okamžiku podpisu, ratifikace či přístupu prohlásit, že tato úmluva bude rozšířena na všechna nebo kterékoliv území, za jejichž mezinárodní vztahy je zodpovědný. Toto prohlášení se stane účinným v okamžiku, kdy Úmluva vstoupí v platnost pro daný stát.

2. Podobné rozšíření může být učiněno kdykoli později oznámením adresovaným Generálnímu tajemníkovi Spojených národů a nabude účinnosti devadesátý den po obdržení tohoto oznámení Generálním tajemníkem Spojených národů nebo dnem vstupu v platnost této úmluvy pro daný stát, je-li toto datum pozdější.

3. Pokud se týká území, na která se tato úmluva nevztahuje v den podpisu, ratifikace nebo přístupu, každý takový stát posoudí možnosti podniknout pokud možno nejdříve potřebné kroky k rozšíření působnosti této úmluvy na zmíněná území s výhradou souhlasu vlád takových zemí, je-li to z ústavních důvodů nezbytné.

Článek 41

Federální doložka

1. Následující opatření se vztahují na případ federálního nebo neunitárního státu:

a) pokud jde o ty články této úmluvy, které spadají do rámce zákonodárné pravomoci federálního zá-

konodárného orgánu, povinnosti federální vlády budou v tomto rozsahu stejné jako smluvních států, jež nejsou federálními státy;

b) pokud jde o ty články této úmluvy, které spadají do rámce zákonodárné pravomoci členských států, provincií nebo kantonů, jež nejsou podle ústavního pořádku federace povinny přijmout zákonodárné opatření, federální vláda předloží tyto články s příznivým doporučením pozornosti příslušných orgánů států, provincií nebo kantonů v nejbližší možný okamžik;

c) smluvní stát této úmluvy, který je federálním státem, poskytne na žádost kteréhokoli jiného smluvního státu doručenou prostřednictvím Generálního tajemníka Spojených národů prohlášení o právu i praxi federace a jejích částí, pokud jde o jakékoliv dílčí ustanovení Úmluvy, jež ukazuje rozsah, v jakém bylo toto ustanovení provedeno zákonným či jiným způsobem.

Článek 42

Výhrady

1. Při podpisu, ratifikaci nebo přístupu může kterýkoliv stát učinit výhrady ke všem článkům této úmluvy s výjimkou článků 1, 3, 4, 16(1), 33, 36 až 46 včetně.

2. Kterýkoliv stát, který učinil výhradu v souladu s odstavcem 1 tohoto článku, je oprávněn kdykoli tuto výhradu odvolat příslušným oznámením adresovaným Generálnímu tajemníkovi Spojených národů.

Článek 43

Vstup v platnost

1. Tato úmluva vstoupí v platnost devadesátý den po uložení šesté ratifikační listiny či listiny o přístupu.

2. Pro každý stát, který ratifikoval či přistoupil k této úmluvě po uložení šesté ratifikační listiny nebo listiny o přístupu, tato úmluva vstoupí v platnost devadesátý den ode dne, kdy uložil svou ratifikační listinu nebo listinu o přístupu.

Článek 44

Odstoupení

1. Kterýkoliv smluvní stát má možnost kdykoliv odstoupit od této úmluvy oznámením adresovaným Generálnímu tajemníkovi Spojených národů.

2. Toto odstoupení bude účinné pro daný smluvní stát rok po dni, kdy je obdržel Generální tajemník Spojených národů.

3. Každý stát, který učinil prohlášení nebo oznámení podle článku 40, může kdykoliv později oznámením adresovaným Generálnímu tajemníkovi Spojených národů prohlásit, že Úmluva se přestane vztahovat na takové území jeden rok ode dne obdržení tohoto oznámení Generálním tajemníkem Spojených národů.

Článek 45

Změny

1. Každý stát je oprávněn kdykoliv požádat o změnu této úmluvy oznámením adresovaným Generálnímu tajemníkovi Spojených národů.

2. Valné shromáždění Spojených národů doporučí, jaké kroky by měly být učiněny v souvislosti s touto žádostí.

Článek 46

Oznámení Generálního tajemníka Spojených národů

Generální tajemník Spojených národů bude informovat všechny členské státy Spojených národů a nečlenské státy zmíněné v článku 39:

a) o prohlášeních a oznámeních v souladu s odstavcem B článku 1;

b) o podpisech, ratifikacích a přístupech v souladu s článkem 39;

c) o prohlášeních a oznámeních v souladu s článkem 40;

d) o výhradách a odvoláních v souladu s článkem 42;

e) o datu vstupu v platnost této úmluvy v souladu s článkem 43;

f) o odstoupeních a oznámeních v souladu s článkem 44;

g) o žádostech o změny v souladu s článkem 45.

Na potvrzení čehož, níže podepsaní, patřičně zplnomocnění, podepsali tuto úmluvu jménem svých vlád.

Dáno v Ženevě, 28. července tisíc devět set padesát jedna, v jediném vyhotovení, jehož stejně autentické anglické a francouzské znění zůstane uloženo v archivech Spojených národů, a jehož ověřené opisy budou dodány všem členským státům Spojených národů, jakož i nečlenským státům zmíněným v článku 39.

DODATEK

Odstavec 1

1. Cestovní doklad zmíněný v článku 28 této úmluvy je obdobný připojenému vzoru.

2. Doklad musí být vyhotoven alespoň ve dvou jazycích, z nichž jeden musí být angličtina nebo francouzština.

Odstavec 2

V souladu s předpisy vydávající země, děti mohou být vepsány do cestovního dokladu jednoho z rodičů, nebo ve výjimečných případech, jiného dospělého uprchlíka.

Odstavec 3

Poplatky požadované za vydání dokladu nesmí převyšovat nejnižší sazbu za vystavení národního cestovního pasu.

Odstavec 4

Kromě výjimečných případů bude cestovní doklad platný pro co největší počet zemí.

Odstavec 5

Cestovní doklad bude platný jeden nebo dva roky, podle uvážení vystavujícího úřadu.

Odstavec 6

1. Obnovení nebo prodloužení platnosti cestovního dokladu závisí od vystavujícího úřadu, pokud je držitel řádně usídlen na území tohoto úřadu. Vystavení nového dokladu závisí za stejných podmínek od úřadu, který vystavil předešlý doklad.

2. Diplomatické nebo konzulární úřady, zvláště k tomuto účelu zmocněné, mají právo prodloužit na dobu nepřesahující šest měsíců, platnost cestovního dokladu vystaveného jejich vládami.

3. Smluvní státy budou příznivě posuzovat obnovování nebo prodloužení platnosti cestovních dokladů nebo vystavování nových dokladů uprchlíkům zákonně již nesídlícím na jejich území, kteří však nemají možnost obdržet cestovní doklad od státu jejich zákonného pobytu.

Odstavec 7

Smluvní státy musí uznat platnost dokladů vystavených v souladu s ustanoveními článku 28 této úmluvy.

Odstavec 8

Příslušné úřady země, do které se uprchlík hodlá vydat, pokud jsou ochotny povolit mu vstup, a požadují-li vízum, udělí mu toto vízum do dokladu, jehož je držitelem.

Odstavec 9

1. Smluvní státy se zavazují udělit tranzitní vízum uprchlíkům, kteří obdrželi vízum pro území konečného cíle své cesty.

2. Udělení takových víz může být odepřeno s odůvodněním ospravedlňujícím odepření víza kterémukoliv jinému cizinci.

Odstavec 10

Poplatky za udělení výjezdních, vstupních či tranzitních víz nesmí převyšovat nejnižší sazbu požadovanou za udělení víza do cizích cestovních pasů.

Odstavec 11

Změnil-li uprchlík bydliště a usadil-li se zákonně na území jiného smluvního státu, bude za vystavení nového dokladu nést odpovědnost příslušný úřad toho území, u kterého bude uprchlík oprávněn podat si žádost.

Odstavec 12

Úřad vystavující nový doklad odejme starý doklad a vrátí ho státu, který jej vystavil, je-li v dokladu výslovně řečeno, že má být vrácen; jinak doklad odejme a zruší jeho platnost.

Odstavec 13

1. Každý smluvní stát se zavazuje znovu povolit uprchlíkovi, jemuž vystavil cestovní doklad v souladu s článkem 28 této úmluvy, vstup na své území kdykoliv po dobu platnosti tohoto dokladu.

2. S výhradou ustanovení první části tohoto odstavce je smluvní stát oprávněn požadovat od držitele dokladu splnění všech předpisů týkajících se výjezdu či návratu na své území.

3. Smluvní státy si vyhrazují právo ve výjimečných případech nebo v případech, kdy pobyt uprchlíka byl povolen na určité období, omezit při vydávání dokladu období, během kterého se uprchlík může vrátit, na dobu nikoli kratší než tří měsíců.

Odstavec 14

S jedinou výhradou odstavce 13 ustanovení tohoto dodatku neovlivňují žádným způsobem zákony a nařízení týkající se podmínek vstupu, tranzitu a trvalého pobytu na území smluvního státu a odjezdu z něj.

Odstavec 15

Vystavení dokladu ani v něm uvedené záznamy neurčují či neovlivňují postavení držitele, zvláště pokud se týká jeho státní příslušnosti.

Odstavec 16

Vystavení cestovního dokladu neopravňuje držitele k ochraně diplomatických nebo konzulárních úřadů vystavující země a těmto zástupcům právo ochrany neukládá.

PŘÍLOHA

Vzor cestovního dokladu

Doklad má mít tvar knížky o rozměrech přibližně 15 × 10 cm. Doporučuje se, aby doklad byl vytištěn takovým způsobem, aby jakékoli změny nebo vymazání chemickými či jinými přípravky mohly být snadno zjištěny, a aby slova „Úmluva z 28. července 1951" byla opakovaně vytištěna na každé stránce v jazyce země vystavující doklad.

Obálka knížky

CESTOVNÍ DOKLAD

(Úmluva z 28. července 1951)

Číslo: .....

(1)

CESTOVNÍ DOKLAD

(Úmluva z 28. července 1951)

Tento doklad je platný do ....., pokud jeho platnost nebyla prodloužena nebo obnovena.

Příjmení .....

Jméno /a/ .....

Doprovázen ..... dítětem (dětmi)

1. Tento doklad je vydáván pouze proto, aby jeho držitel byl vybaven cestovním dokladem, který nenahrazuje národní pas. Nikterak se nedotýká státní příslušnosti držitele.

2. Držitel je oprávněn navrátit se do .....

   ..... (uvést zemi, jejíž orgán vydává doklad)

   do nebo před ....., pokud není níže uvedeno pozdější datum. (Období, během kterého je držitel oprávněn k návratu, nesmí být kratší než tři měsíce).

3. Pokud se držitel dokladu usídlí v jiné zemi než té, která vydala tento doklad, musí, pokud hodlá znovu cestovat, požádat příslušné orgány země svého pobytu o nový doklad. (Starý doklad bude odebrán orgánem vydávajícím nový doklad a vrácen orgánu, který jej vystavil.)[1])

(Tento doklad obsahuje ..... stran mimo obálku)

---

[1]) Tato věta v závorce se zařazuje, pokud si to vláda přeje.

(2)

Místo a datum narození .....

Zaměstnání .....

Nynější bydliště .....

* Dívčí příjmení a jméno(a) manželky .....

.....

* Příjmení a jméno(a) manžela .....

.....

Popis

Výška .....
Barva vlasů .....
Barva očí .....
Tvar nosu .....
Tvar obličeje .....
Barva pleti .....
Zvláštní znamení .....

Děti doprovázející držitele

Příjmení	Jméno(a)	Místo a datum narození	Pohlaví
.....	.....	.....	.....
.....	.....	.....	.....
.....	.....	.....	.....
.....	.....	.....	.....

* Škrtnout, co se nehodí.

(Tento doklad obsahuje ..... stran mimo obálku)

---

(3)

Fotografie držitele a razítko vydávajícího orgánu
Otisky prstů držitele (pokud se vyžadují)

Podpis držitele .....

(Tento doklad obsahuje ..... stran mimo obálku)

---

(4)

1. Tento doklad je platný pro následující země:
.....
.....
.....
.....

2. Doklad nebo doklady, na jejichž základě byl tento doklad vydán:
.....
.....
.....

Vydáno v .....

Datum vydání .....

Podpis a razítko orgánu
vydávajícho doklad

Poplatek zaplacen: .....

(Tento doklad obsahuje ..... stran mimo obálku)

---

(5)

Prodloužení nebo obnovení platnosti

Poplatek zaplacen:

Od .....
Do .....
Dáno v ..... Datum .....

Podpis a razítko orgánu prodlužujícího
nebo obnovujícího platnost dokladu

Prodloužení nebo obnovení platnosti

Poplatek zaplacen:

Od .....
Do .....
Dáno v ..... Datum .....

Podpis a razítko orgánu prodlužujícího
nebo obnovujícího platnost dokladu

(Tento doklad obsahuje ..... stran mimo bálku)

---

(6)

Prodloužení nebo obnovení platnosti

Poplatek zaplacen:

Od .....
Do .....
Dáno v ..... Datum .....

Podpis a razítko orgánu prodlužujícího nebo obnovujícího platnost dokladu

---

Prodloužení nebo obnovení platnosti

Poplatek zaplacen:

Od .....
Do .....
Dáno v ..... Datum .....

Podpis a razítko orgánu prodlužujícího nebo obnovujícího platnost dokladu

(Tento doklad obsahuje ..... stran mimo obálku)

(7–32)

Víza

Jméno držitele dokladu musí být v každém vízu znovu uvedeno.

(Tento doklad obsahuje ..... stran mimo obálku)

PROTOKOL TÝKAJÍCÍ SE PRÁVNÍHO POSTAVENÍ UPRCHLÍKŮ Z 31. LEDNA 1967

Smluvní strany tohoto protokolu,

berouce na vědomí, že Úmluva týkající se právního postavení uprchlíků uzavřená v Ženevě 28. července 1951 (a dále označovaná jako Úmluva) zahrnuje pouze ty osoby, které se staly uprchlíky následkem událostí nastalých před 1. lednem 1951,

berouce v úvahu, že od doby přijetí této úmluvy se vyskytly nové kategorie uprchlíků a že by tudíž takoví uprchlíci nemuseli spadat do působnosti této úmluvy,

považujíce za žádoucí, aby všichni uprchlíci mohli užívat stejného postavení, jaké je obsaženo v definici Úmluvy, bez vztahu k časovému omezení 1. lednem 1951,

se dohodly na následujícím:

Článek I

Všeobecné ustanovení

1. Smluvní strany tohoto protokolu se zavazují uplatňovat na uprchlíky, jejichž postavení je určeno v následujících odstavcích články 2 až 34 včetně Úmluvy.

2. Pro účely tohoto protokolu se rozumí pod pojmem „uprchlík“ – s výjimkou vztahující se na odstavec 3 tohoto článku – jakákoliv osoba odpovídající definici článku 1 Úmluvy, jako by slova „následkem událostí nastalých před 1. lednem 1951 a ...“ a slova „... následkem těchto událostí“ v článku 1 A/2/ byla vynechána.

3. Smluvní strany budou dodržovat tento protokol bez jakýchkoli zeměpisných omezení; avšak platná prohlášení učiněná smluvními státy Úmluvy v souladu s článkem 1 B/1/, pokud nebyla rozšířena podle článku 1 B/2/, jsou platná též pro tento protokol.

Článek II

Spolupráce státních orgánů se Spojenými národy

1. Smluvní strany tohoto protokolu se zavazují spolupracovat s Úřadem Vysokého komisaře Spojených národů pro uprchlíky nebo s kteroukoliv jinou

odbornou organizací Spojených národů, která by jej mohla nahradit ve výkonu jeho funkcí, a zejména usnadňovat jeho povinnost dozírat na provádění ustanovení tohoto protokolu.

2. Aby Úřad Vysokého komisaře nebo jakákoli jiná odborná organizace Spojených národů, která by se stala jeho nástupcem, mohl podávat zprávy příslušným orgánům Spojených národů, smluvní strany tohoto protokolu se zavazují mu poskytovat v příslušné formě požadované informace a statistické údaje, které se týkají

a) situace uprchlíků,

b) provádění tohoto protokolu,

c) zákonů, předpisů a vyhlášek nyní nebo v budoucnosti platných, vztahujících se na uprchlíky.

Článek III

Informace o vnitrostátním zákonodárství

Smluvní strany tohoto protokolu oznámí Generálnímu tajemníkovi Spojených národů znění zákonů a předpisů, které mohou být přijaty k zabezpečení provádění tohoto protokolu.

Článek IV

Řešení sporů

Jakýkoliv spor mezi stranami tohoto protokolu, vztahující se k jeho výkladu či provádění, který nelze vyřešit jiným způsobem, bude předložen Mezinárodnímu soudnímu dvoru na návrh kterékoliv strany ve sporu.

Článek V

Přístup

Tento protokol bude otevřen pro přístup všem smluvním státům Úmluvy a každému jinému členskému státu Spojených národů nebo členu kterékoliv z odborných organizací Spojených národů nebo takovému, jemuž bude adresováno pozvání k přístupu Valným shromážděním Spojených národů. Přístup se provádí uložením listiny o přístupu u Generálního tajemníka Spojených národů.

Článek VI

Federální doložka

Následující ustanovení se týkají případu federálního nebo unitárního státu:

a) Pokud jde o ty články Úmluvy, které se musí používat v souladu s článkem I, odstavec 1 tohoto protokolu, které spadají do zákonodárné pravomoci federálního zákonodárného orgánu, závazky federální vlády budou v tomto rozsahu stejné jako závazky těch smluvních stran, jež nejsou federálními státy.

b) Pokud jde o ty články Úmluvy, které se používají v souladu s článkem I, odstavcem 1 tohoto protokolu, které spadají do zákonodárné pravomoci členského státu, provincie nebo kantonu, jež nejsou podle ústavního systému federace vázány provést zákonodárné opatření, federální vláda přednese tyto články s příznivým doporučením příslušným orgánům států, provincií nebo kantonů, v nejkratší možné době.

c) Federální stát, který je smluvní stranou tohoto protokolu, poskytne na žádost každé jiné smluvní strany předanou prostřednictvím Generálního tajemníka Spojených národů, prohlášení o právu a praxi federace a jejích ústavních součástí ve věci každého dílčího ustanovení Úmluvy, jež je používáno v souladu s článkem I, odstavcem 1 tohoto protokolu, které ukazuje rozsah, jakým bylo toto ustanovení provedeno v zákonném nebo jiném opatření.

Článek VII

Výhrady a prohlášení

1. V okamžiku přístupu může kterýkoliv stát učinit výhrady k článku IV tohoto protokolu a k provádění jakýchkoli ustanovení Úmluvy v souladu s článkem I tohoto protokolu s výjimkou těch, která jsou obsažena v článcích 1, 3, 4, 16(1) a 33, za předpokladu, že v případě smluvního státu Úmluvy výhrady učiněné k tomuto článku se nebudou vztahovat na uprchlíky spadající do působnosti této úmluvy.

2. Výhrady, učiněné smluvními státy Úmluvy v souladu s článkem 42 této úmluvy, se vztahují k povinnostem těchto států vyplývajícím pro ně podle tohoto protokolu, pokud nebudou odvolány.

3. Kterýkoliv stát, který učinil výhradu v souladu s odstavcem 1 tohoto článku, je oprávněn kdykoliv tuto výhradu odvolat příslušným oznámením adresovaným Generálnímu tajemníkovi Spojených národů.

4. Prohlášení učiněná podle článku 40, odstavců 1 a 2 Úmluvy smluvní stranou přistupující k tomuto protokolu, se budou rovněž vztahovat na tento protokol, pokud v okamžiku přístupu neučiní dotyčná smluvní strana opačné oznámení adresované Generálnímu tajemníkovi Spojených národů. Ustanovení článku 40, odstavců 2 a 3 a článku 44 odstavce 3 Úmluvy se vztahují mutatis mutandis i k tomuto protokolu.

Článek VIII

Vstup v platnost

1. Tento protokol vstoupí v platnost dnem uložení šesté listiny o přístupu.

2. Pro každý stát, který přistoupil k tomuto protokolu po uložení šesté listiny o přístupu, vstoupí Protokol v platnost dnem uložení listiny o přístupu tohoto státu.

Článek IX

Odstoupení

1. Kterákoliv smluvní strana má možnost kdykoliv odstoupit od tohoto protokolu oznámením adresovaným Generálnímu tajemníkovi Spojených národů.

2. Toto odstoupení nabývá účinnosti pro danou smluvní stranu rok po dni, kdy je obdržel Generální tajemník Spojených národů.

Článek X

Oznámení Generálního tajemníka Spojených národů

Generální tajemník Spojených národů podá zprávu všem státům zmíněným v článku V tohoto protokolu o datu vstupu v platnost, přístupech, výhradách a odvolání výhrad, jakož i o odstoupení od tohoto protokolu, právě tak jako o prohlášeních a oznámeních, která se k nim vztahují.

Článek XI

Uložení v archivech Sekretariátu Spojených národů

Jeden výtisk tohoto protokolu, jehož anglické, čínské, francouzské, ruské a španělské znění jsou stejně autentická, podepsaný předsedou Valného shromáždění a Generálním tajemníkem Spojených národů, bude uložen v archivech Sekretariátu Spojených národů. Generální tajemník dodá jeho ověřené opisy všem členským státům Spojených národů, jakož i ostatním státům zmíněným v článku V.

209

SDĚLENÍ
ministerstva zahraničních věcí

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 29. října 1992 byla v Praze podepsána Smlouva mezi Českou republikou a Slovenskou republikou o právní pomoci poskytované justičními orgány a o úpravě některých právních vztahů v občanských a trestních věcech.

Se Smlouvou vyslovila souhlas Česká národní rada a předseda vlády České republiky ji v zastoupení prezidenta republiky ratifikoval.

Smlouva na základě svého článku 32 byla prozatímně prováděna od 1. ledna 1993 a vstoupila v platnost dnem 5. dubna 1993.

České znění Smlouvy se vyhlašuje současně.

SMLOUVA
mezi Českou republikou a Slovenskou republikou o právní pomoci poskytované justičními orgány a o úpravě některých právních vztahů v občanských a trestních věcech

Česká republika a Slovenská republika

vedeny přáním co nejvíce upevnit a všestranně rozvíjet přátelské vztahy, zdokonalit právní styky a zabezpečit účinnou ochranu práv a oprávněných zájmů občanů v obou suverénních státech,

ve snaze ulehčit poskytování právní pomoci mezi oběma státy a upravit vzájemné právní vztahy v občanských a trestních věcech,

navazujíce na společné tradice československé státnosti,

vycházejíce ze závazků vyplývajících pro oba státy z mezinárodních smluv, jimiž byla vázána Česká a Slovenská Federativní Republika v právní oblasti,

se rozhodly uzavřít tuto smlouvu:

ČÁST PRVNÍ
VŠEOBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Právní ochrana

(1) Státní občané jedné smluvní strany požívají na území druhé smluvní strany stejnou právní ochranu

v osobních a majetkových věcech jako státní občané druhé smluvní strany.

(2) Státní občané jedné smluvní strany mají právo obracet se volně a bez překážek na orgány druhé smluvní strany činné v občanských a trestních věcech, vystupovat před nimi, podávat žádosti a návrhy a vykonávat jiné procesní úkony za stejných podmínek jako státní občané druhé smluvní strany.

(3) Ustanovení této smlouvy o státních občanech smluvních stran se vztahují přiměřeně i na právnické osoby zřízené podle právního řádu jedné ze smluvních stran, které mají sídlo na území některé ze smluvních stran.

Článek 2

Vymezení pojmů

(1) Pro účely této smlouvy výraz „občanské věci" označuje věci, které projednávají a rozhodují soudy smluvních stran v občanském soudním řízení.

(2) Pro účely této smlouvy výraz „justiční orgán" označuje každý státní orgán jedné ze smluvních stran příslušný k projednání věcí upravených touto smlouvou.

(3) Pro účely této smlouvy jsou ústředními justičními orgány v České republice Ministerstvo spravedlnosti České republiky a Generální prokuratura České republiky a ve Slovenské republice Ministerstvo spravedlnosti Slovenské republiky a Generální prokuratura Slovenské republiky.

Článek 3

Jazyk

Žádosti podané podle této smlouvy a připojené písemnosti není potřebné překládat.

Článek 4

Platnost listin

(1) Listiny, které byly vydány nebo ověřeny jednou smluvní stranou a které jsou opatřeny otiskem úředního razítka a podpisem oprávněné úřední osoby, jsou platné a účinné na území druhé smluvní strany bez dalšího ověření. Totéž platí i pro opisy a překlady listin, které byly ověřeny.

(2) Listiny, které se na území jedné smluvní strany považují za veřejné, mají důkazní moc veřejných listin též na území druhé smluvní strany.

Článek 5

Ochrana svědků a znalců

(1) Svědek nebo znalec, který se na základě předvolání dostaví před dožadující orgán druhé smluvní strany, nesmí být bez ohledu na své státní občanství stíhán za trestný čin, jehož se dožádání týká, ani za jiný čin, který spáchal před překročením státní hranice dožadující smluvní strany, a není možno na něm vykonat trest uložený za takový trestný čin.

(2) Ochranu uvedenou v odstavci 1 však svědek nebo znalec ztratí, když neopustí území dožadující smluvní strany do 7 dní po tom, kdy mu dožadující orgán oznámí, že jeho přítomnost již není nutná. Do této lhůty se nezapočítává doba, během níž svědek nebo znalec nemohl opustit území dožadující smluvní strany bez svého zavinění.

(3) Svědek nebo znalec má právo na náhradu nákladů za cestu a pobyt, jakož i svědečného nebo znalečného. V předvolání se uvede, jaké náhrady svědkovi nebo znalci patří, a na jeho žádost se mu poskytne záloha na náhradu nákladů.

(4) Je-li svědek, který má být předvolán, ve vazbě nebo ve výkonu trestu odnětí svobody na území dožádané smluvní strany, předá se dožadující smluvní straně k provedení výslechu, pokud s tím souhlasí, a za podmínky, že jej dožadující smluvní strana předá zpět ve lhůtě, kterou dožádaná smluvní strana stanoví.

Článek 6

Rozsah právní pomoci

Smluvní strany si poskytují právní pomoc výkonem jednotlivých úkonů, zejména sepisováním, zasíláním a doručováním listin, prováděním ohledání, odníMáním a odevzdáváním věcných důkazů, zjišťováním adres, získáváním znaleckých posudků, výslechem účastníků, obviněných, svědků, znalců a jiných osob.

Článek 7

Právní informace

Ústřední justiční orgány smluvních stran si na žádost poskytují informace o svých právních předpisech, jakož i informace o jejich právní praxi a o jiných právních otázkách.

ČÁST DRUHÁ

PRÁVNÍ POMOC V OBČANSKÝCH VĚCECH

Článek 8

Rozsah úpravy

Smluvní strany právní pomoc v občanských věcech provádějí v rozsahu, za podmínek a způsobem uvedeným v příslušných mnohostranných úmluvách Haagské konference mezinárodního práva soukromého, pokud není k jejich doplnění v první a druhé části této smlouvy stanoveno jinak.

Článek 9

Doručování písemností

(1) Smluvní strany postupují při doručování písemností v občanských věcech podle haagské Úmluvy o doručování soudních a mimosoudních písemností v cizině ve věcech občanských a obchodních z 15. listopadu 1965.

(2) Justiční orgány smluvních stran se při doručování písemností podle Úmluvy uvedené v odstavci 1 stýkají navzájem přímo.

(3) Písemnosti určené k doručení adresátům, kteří mají bydliště na území druhé smluvní strany, je možno zasílat i přímo poštou podle předpisů platných pro poštovní styk.

(4) Smluvní strany nebudou požadovat náhradu žádných nákladů za úkony provedené v souvislosti s doručováním písemností.

(5) Jestliže dožádaný justiční orgán není příslušný k vyřízení dožádání, zašle dožádání příslušnému justičnímu orgánu a vyrozumí o tom dožadující justiční orgán.

(6) Jestliže není známa přesná adresa osoby uvedené v dožádání, provede dožádaný justiční orgán opatření potřebná k jejímu zjištění. Nemůže-li adresu zjistit, uvědomí o tom dožadující justiční orgán a současně dožádání vrátí.

Článek 10

Provádění důkazů

(1) Smluvní strany postupují při provádění důkazů nebo jiných procesních úkonů podle haagské Úmluvy o provádění důkazů v cizině ve věcech občanských a obchodních z 18. března 1970.

(2) Justiční orgány smluvních stran se při provádění důkazů nebo jiných procesních úkonů podle Úmluvy uvedené v odstavci 1 stýkají navzájem přímo.

(3) K usnadnění provádění Úmluvy uvedené v odstavci 1 ústřední justiční orgány dohodnou vzor tiskopisu, který budou justiční orgány smluvních stran používat k žádostem o provedení důkazů a jiných procesních úkonů.

(4) Smluvní strany nebudou požadovat náhradu nákladů za provedení důkazů nebo jiných procesních úkonů, s výjimkou znalečného a jiných výdajů vzniklých v souvislosti s provedením znaleckých důkazů.

Článek 11

Osvobození od zálohy na náklady řízení

Státním občanům jedné smluvní strany, kteří vystupují před soudy druhé smluvní strany, pokud mají bydliště nebo pobyt na území jedné ze smluvních stran, nelze uložit složení zálohy na náklady řízení jen z toho důvodu, že jsou cizinci nebo že na území druhé smluvní strany nemají bydliště nebo pobyt.

Osvobození od poplatků

Článek 12

(1) Státním občanům jedné smluvní strany se přiznává na území druhé smluvní strany osvobození od soudních poplatků a další výhody týkající se poplatků za stejných podmínek jako vlastním státním občanům.To se vztahuje i na osvobození od placení hotových výdajů ustanoveného zástupce a placení odměny za zastupování.

(2) Osvobození podle odstavce 1 se vztahuje i na řízení o výkon rozhodnutí.

Článek 13

(1) Osvobození podle článku 12 této smlouvy se poskytuje na základě osvědčení o osobních, rodinných a majetkových poměrech žadatele. Toto osvědčení vydává příslušný orgán smluvní strany, na jejímž území má žadatel bydliště nebo pobyt.

(2) Nemá-li žadatel bydliště ani pobyt na území žádné ze smluvních stran, může osvědčení vydat diplomatická mise nebo konzulární úřad smluvní strany, jejímž je státním občanem.

(3) Orgán, který rozhoduje o žádosti o osvobození, může od orgánu, který osvědčení vydal, žádat doplnění údajů nebo potřebná vysvětlení.

Článek 14

(1) Jestliže státní občan jedné smluvní strany podává žádost o osvobození podle článku 12 této smlouvy před příslušným orgánem druhé smluvní strany, může tak učinit před příslušným orgánem podle místa svého bydliště nebo pobytu. Tento orgán postoupí žádost spolu s osvědčením vydaným podle článku 12 této smlouvy příslušnému orgánu druhé smluvní strany.

(2) Žádost o osvobození podle článku 12 této smlouvy je možno podat současně s návrhem na zahájení řízení, pro které se osvobození žádá.

Článek 15

Osvobození podle článku 12 této smlouvy, přiznané příslušným orgánem jedné smluvní strany, se vztahuje na všechny procesní úkony, které provede v tomto řízení orgán druhé smluvní strany.

Článek 16

Zjišťování adres a jiných údajů

(1) Justiční orgány smluvních stran si na žádost poskytují pomoc při zjišťování adres osob zdržujících se na jejich území, jestliže je to nutné k uplatnění práv jejich státních občanů.

(2) Jestliže je u justičního orgánu jedné smluvní strany uplatněn nárok na výživné proti osobě, která se zdržuje na území druhé smluvní strany, justiční orgán této smluvní strany na žádost poskytne pomoc i při zjišťování zaměstnavatele této osoby a výše jejího příjmu.

Článek 17

Zasílání listin o osobním stavu

Matriční úřady jedné smluvní strany zašlou justičním orgánům druhé smluvní strany bezplatně listiny o osobním stavu a výpisy z matrik, jakož i listiny týkající se osobního stavu a způsobilosti osob, pokud jsou tyto listiny žádány pro potřebu soudního řízení.

Článek 18

Vydání věcí a převod peněz

(1) Vydání, vývoz nebo převod věcí, platebních prostředků nebo pohledávek podle ustanovení této smlouvy se provede podle právního řádu dožádané smluvní strany.

(2) Originály spisů a listin a jiné věci, které byly v rámci dožádání odevzdány, budou vráceny dožádané smluvní straně, jakmile to bude možné, s výjimkou případů, kdy se dožádaná smluvní strana vrácení vzdá.

Článek 19

Překážky zahájeného řízení a věci rozhodnuté

Jestliže je zahájeno řízení v téže věci mezi týmiž účastníky před justičními orgány obou smluvních stran, justiční orgán, u něhož bylo zahájeno řízení později, řízení zastaví. Obdobně to platí o věci pravomocně rozhodnuté.

ČÁST TŘETÍ

UZNÁNÍ A VÝKON ROZHODNUTÍ

Článek 20

Uznání a výkon rozhodnutí ve věcech nemajetkové povahy

(1) Pravomocná a vykonatelná rozhodnutí nemajetkové povahy v občanských věcech, která vydaly justiční orgány jedné smluvní strany, s výjimkou rozhodnutí uvedených v článku 21 této smlouvy, se uznávají a vykonávají na území druhé smluvní strany bez dalšího řízení, jestliže:

a) justiční orgány druhé smluvní strany nevydaly dříve pravomocné rozhodnutí nebo neuznaly anebo nevykonaly rozhodnutí třetího státu v téže věci a mezi týmiž účastníky,

b) k řízení nebyla dána výlučná pravomoc orgánů smluvní strany, na jejímž území se o uznání žádá.

(2) Na výkon těchto rozhodnutí se obdobně použijí ustanovení článku 23 písm. a) a c) a článku 24 této smlouvy o výkonu rozhodnutí v majetkových věcech.

Článek 21

Uznání rozhodnutí o rozvodech manželství

Pravomocná rozhodnutí o rozvodech manželství jedné smluvní strany se uznávají na území druhé smluvní strany v souladu s haagskou Úmluvou o uznávání rozvodů a zrušení manželského soužití z 1. června 1970.

Článek 22

Uznání a výkon rozhodnutí v majetkových věcech

Smluvní strany, s výjimkou rozhodnutí uvedených v článku 25 této smlouvy, uznávají a vykonávají na svém území za podmínek stanovených v této smlouvě tato rozhodnutí vydaná na území druhé smluvní strany:

a) rozhodnutí soudů majetkové povahy v občanských věcech, jakož i soudem schválené smíry v těchto věcech,

b) rozhodnutí soudů v trestních věcech týkající se náhrady škody,

c) rozhodčí nálezy vydané v rozhodčím řízení.

Článek 23

Podmínky uznání a výkonu rozhodnutí

Rozhodnutí uvedená v článku 22 této smlouvy se budou uznávat a vykonávat, jestliže:

a) rozhodnutí je pravomocné a vykonatelné podle potvrzení orgánu, který rozhodnutí vydal; předběžně vykonatelná rozhodnutí a vykonatelná předběžná opatření je možno na území dožádané smluvní strany uznat a vykonat, i když je lze napadnout řádným opravným prostředkem,

b) justiční orgány druhé smluvní strany nevydaly dříve pravomocné rozhodnutí nebo neuznaly a nevykonaly rozhodnutí třetího státu v téže věci a mezi týmiž účastníky,

c) účastníku byla dána možnost řádně se zúčastnit řízení, zejména byl podle právního řádu smluvní strany, kde se řízení uskutečnilo, řádně a včas předvolán k jednání a rozhodnutí spolu s poučením o možnosti podat proti němu opravný prostředek mu bylo řádně doručeno, a v případě procesní nezpůsobilosti byl řádně zastoupen,

d) k řízení nebyla dána výlučná pravomoc orgánů smluvní strany, na jejímž území se o uznání žádá,

e) smluvní strana, na jejímž území se o uznání nebo výkon žádá, se domnívá, že uznání nebo výkon neohrozí její svrchovanost nebo bezpečnost anebo nebude v rozporu s jejím veřejným pořádkem.

Článek 24

Způsob uznání a výkonu rozhodnutí

(1) Návrh na uznání a výkon rozhodnutí se podává přímo příslušnému soudu smluvní strany, na jejímž území se má rozhodnutí uznat a vykonat.

(2) Výkon rozhodnutí, včetně náležitostí návrhu na výkon rozhodnutí a dokladů, které je potřebné k návrhu připojit, jakož i možnosti povinného podat proti výkonu rozhodnutí námitky, se řídí právním řádem smluvní strany, na jejímž území se má rozhodnutí vykonat.

(3) Soud, který rozhoduje o uznání a nařízení výkonu rozhodnutí, se omezí na zjištění, zda byly splněny podmínky uvedené v článcích 22 a 23, a jestliže zjistí, že tyto podmínky jsou splněny, rozhodnutí uzná nebo nařídí jeho výkon.

Článek 25

Uznání a výkon rozhodnutí o vyživovací povinnosti

Pravomocná a vykonatelná rozhodnutí o vyživovací povinnosti, která vydaly justiční orgány jedné smluvní strany, jakož i jimi schválené smíry v těchto věcech, se uznávají a vykonávají na území druhé smluvní strany v souladu s haagskou Úmluvou o uznávání a výkonu rozhodnutí o vyživovací povinnosti z 2. října 1973.

Článek 26

Výkon rozhodnutí o náhradě nákladů

(1) Jestliže účastníku bylo pravomocným rozhodnutím uloženo na území jedné smluvní strany nahradit náklady řízení druhého účastníka, příslušný soud druhé smluvní strany nařídí výkon rozhodnutí k vymožení těchto nákladů na návrh oprávněného bezplatně.

(2) Návrh na výkon rozhodnutí o náhradě nákladů řízení se podává přímo příslušnému soudu druhé smluvní strany.

(3) Soud, který rozhoduje o povolení výkonu podle ustanovení odstavce 1, se omezí na zjištění, zda rozhodnutí o nákladech je pravomocné a vykonatelné.

(4) Soud smluvní strany, na jejímž území zálohoval náklady řízení stát, požádá příslušný soud druhé smluvní strany, aby náklady a poplatky vymohl. Soud vymoženou částku zašle soudu druhé smluvní strany.

ČÁST ČTVRTÁ

PRÁVNÍ POMOC V TRESTNÍCH VĚCECH, PŘEDÁVÁNÍ TRESTNÍHO STÍHÁNÍ, VYDÁVÁNÍ A PŘEDÁVÁNÍ ODSOUZENÝCH

Článek 27

Rozsah úpravy

Smluvní strany právní pomoc v trestních věcech, předávání trestního stíhání, vydávání k trestnímu stíhání nebo k výkonu trestu a předávání odsouzených provádějí v rozsahu, za podmínek a způsobem uvedeným v příslušných mnohostranných úmluvách Rady Evropy, pokud není k jejich doplnění v první a čtvrté části této smlouvy stanoveno jinak.

Článek 28

Právní pomoc

(1) Smluvní strany si poskytují právní pomoc v trestních věcech podle Evropské úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních z 20. dubna 1959.

(2) Justiční orgány smluvních stran se při poskytování právní pomoci v trestních věcech podle Úmluvy uvedené v odstavci 1 stýkají navzájem přímo.

(3) Písemnosti určené k doručení adresátům, kteří mají bydliště na území druhé smluvní strany, je možno zasílat adresátům i přímo poštou podle předpisů platných pro poštovní styk.

(4) Jestliže adresa osoby, na kterou se má vztahovat úkon právní pomoci, není v dožádání uvedena přesně nebo jestliže se zjistí, že je nesprávná, dožádaný justiční orgán podle možnosti zjistí správnou adresu.

(5) Dožádaná smluvní strana provede ohledání nebo zajištění věci, jestliže:

a) trestný čin, kterého se dožádání týká, je trestný podle právního řádu obou smluvních stran,

b) provedení dožádání je v souladu s právním řádem dožádané smluvní strany.

(6) Na žádost dožadujícího orgánu dožádaný orgán včas oznámí dožadujícímu orgánu a zúčastněným osobám místo a čas vyřízení dožádání. Zástupce dožadujícího orgánu může být přítomen při vyřízení dožádání, pokud s tím dožádaný orgán souhlasí.

(7) Smluvní strany se navzájem neodkladně informují o konečných a pravomocných rozhodnutích vydaných jejich justičními orgány v trestních věcech proti státním občanům druhé smluvní strany. Na žádost si zašlou opis takového rozhodnutí.

(8) Smluvní strany nebudou provádět průvoz vlastních státních občanů.

(9) Smluvní strany nebudou požadovat náhradu nákladů spojených s poskytováním právní pomoci s výjimkou znalečného. Náklady, které vznikly dožádané smluvní straně v souvislosti s průvozem, uhradí dožadující smluvní strana.

Článek 29

Odevzdávání a převzetí trestního stíhání

(1) Odevzdání a převzetí trestního stíhání státního občana jedné smluvní strany justičním orgánem druhé smluvní strany se uskutečňuje podle Evropské úmluvy o předávání trestního řízení z 15. května 1972.

(2) Justiční orgány smluvních stran se při provádění Úmluvy uvedené v odstavci 1 stýkají prostřednictvím ústředních justičních orgánů.

(3) K žádosti o převzetí trestního řízení se připojí:

a) originál nebo ověřený opis trestního spisu,

b) znění zákona obsahující skutkovou podstatu, trest a promlčení, které se použije na čin podle práva dožadující smluvní strany, a u činů spáchaných v dopravě i znění příslušných platných předpisů rozhodných pro posouzení činu,

c) prohlášení poškozeného, pokud je potřebné k zahájení trestního řízení.

(4) Nároky poškozených na náhradu škody, uplatněné před předáním trestního stíhání u justičních orgánů dožadující smluvní strany, budou projednány v řízení na území dožádané smluvní strany.

(5) Jestliže obviněný v době podání žádosti o převzetí trestního stíhání je ve vazbě na území dožadující smluvní strany, převeze se na území dožádané smluvní strany, a jestliže je na svobodě, dožadující smluvní strana, je-li to potřebné, učiní přiměřená opatření podle svého právního řádu k jeho návratu na území dožádané smluvní strany.

Článek 30

Vydávání

(1) Vydávání státních občanů smluvních stran k trestnímu řízení nebo k výkonu trestu se uskutečňuje podle Evropské úmluvy o vydávání z 13. prosince 1957.

(2) Justiční orgány smluvních stran se při provádění Úmluvy uvedené v odstavci 1 stýkají prostřednictvím ústředních justičních orgánů.

(3) Vydání se povolí i pro trestný čin spočívající v porušení předpisů o dávkách, daních, clu, monopolech a devizách nebo předpisů o oběhu zboží anebo o zahraničním obchodu, pokud jednání, které je předmětem žádosti, je trestné i podle srovnatelných ustanovení právního řádu dožádané smluvní strany.

(4) Vydání není možno odmítnout jen proto, že právní řád dožádané smluvní strany neobsahuje ustanovení týkající se dávek, daní, cla, monopolů nebo deviz nebo ustanovení o oběhu zboží anebo zahraničním obchodu toho druhu, která jsou obsažena v právním řádu dožadující smluvní strany.

(5) Jestliže žádost o vydání neobsahuje všechny potřebné údaje, může dožádaná smluvní strana žádat jejich doplnění, k čemuž určí lhůtu do dvou měsíců. Lhůta, která je určena na dobu kratší než dva měsíce, se může ze závažných důvodů prodloužit, ani po prodloužení však nesmí přesahovat dva měsíce.

(6) Dožadující smluvní strana musí dočasně vydanou osobu držet až do zpětného vydání ve vazbě. Tato vazba se započítává do trestu, který v dožádané smluvní straně má být nebo byl uložen.

(7) Smluvní strana, které byla osoba vydána, informuje druhou smluvní stranu o výsledcích trestního řízení nebo o skončení výkonu trestu odnětí svobody. Na žádost zašle opis příslušného pravomocného rozhodnutí.

(8) Smluvní strany si nebudou vydávat vlastní státní občany.

Článek 31

Předávání odsouzených

(1) Státní občané jedné smluvní strany, odsouzení k trestu odnětí svobody na území druhé smluvní strany, se předávají k výkonu trestu odnětí svobody na území smluvní strany, jejímiž jsou státními občany, v souladu se štrasburskou Úmluvou o předávání odsouzených osob z 21. března 1983.

(2) Podle Úmluvy uvedené v odstavci 1 se obdobně postupuje i v případě, kdy odsouzený v době podání žádosti o předání k výkonu trestu odnětí svobody se již nachází na území dožádané smluvní strany.

(3) Justiční orgány smluvních stran se při provádění Úmluvy uvedené v odstavci 1 stýkají prostřednictvím ústředních justičních orgánů.

ČÁST PÁTÁ

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 32

Tato smlouva nabude platnosti poté, co ji podle svých ústavních předpisů schválí obě smluvní strany. Smlouva bude prozatímně prováděna od 1. ledna 1993.

Článek 33

Tato smlouva zůstává v platnosti na neurčitou dobu, pokud ji jedna ze smluvních stran diplomatickou cestou nevypoví. V tom případě pozbývá Smlouva platnosti rok po doručení výpovědi druhé smluvní straně.

Dáno v Praze dne 29. října 1992 ve dvou vyhotoveních, každé v jazyce českém a slovenském, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za Českou republiku:
Předseda vlády České republiky
Doc. Ing. Václav **Klaus** CSc. v. r.

Za Slovenskou republiku:
Předseda vlády Slovenské republiky
JUDr. Vladimír **Mečiar** v. r.

ZÁVĚREČNÝ PROTOKOL

Při podpisu této smlouvy se zmocněnci České republiky a Slovenské republiky dohodli takto:

Čl. I

K řízení o právních vztazích mezi rodiči a dětmi je dána pravomoc soudu smluvní strany, na jejímž území má dítě bydliště v době zahájení řízení. V případě rozvodu manželství je však dána pravomoc soudu, před kterým se koná řízení o rozvod manželství.

Čl. II

Soud, který má pravomoc k řízení o opatrovnictví, může přenést opatrovnictví na soud druhé smluvní strany, jestliže osoba, které byl ustanoven opatrovník, má na území této smluvní strany bydliště nebo pobyt anebo majetek. K přenesení opatrovnictví dojde, jestliže dožádaný soud převezme opatrovnictví a uvědomí o tom dožadující soud. Soud, který převzal vedení opatrovnictví, ho vede podle právního řádu svého státu, avšak pokud jde o způsobilost k právům a právním úkonům, postupuje podle právního řádu smluvní strany, jejímž státním občanem je opatrovanec. Tento soud není oprávněn rozhodovat o osobním stavu opatrovance, může však rozhodnout o povolení uzavřít manželství.

Čl. III

K řízení, která byla zahájena v občanských věcech u soudů smluvních stran před nabytím platnosti Smlouvy, je dána pravomoc soudů těchto smluvních stran a tyto soudy řízení dokončí. Pro uznání a výkon rozhodnutí v těchto případech platí ustanovení čl. IV tohoto závěrečného protokolu.

Čl. IV

Ustanovení článků 20 až 26 Smlouvy se nepoužijí na pravomocná a vykonatelná rozhodnutí justičních orgánů smluvních stran nebo justičních orgánů ČSFR vydaná před nabytím platnosti Smlouvy. Tato rozhodnutí orgány smluvních stran uznávají a vykonávají jako rozhodnutí vlastních justičních orgánů.

Čl. V

Ustanovení Smlouvy o předávání trestního stíhání se nepoužijí, jestliže trestní stíhání proti státnímu občanu jedné smluvní strany na území druhé smluvní strany bylo zahájeno před nabytím platnosti Smlouvy.

Čl. VI

Jestliže byl v trestním řízení uložen před nabytím platnosti Smlouvy peněžitý trest nebo trest zákazu činnosti a tento trest dosud nebyl úplně vykonán, soudy obou smluvních stran si odevzdají opisy pravomocných rozhodnutí týkajících se státních občanů druhé smluvní strany nebo odsouzených, kteří mají na území druhé smluvní strany bydliště, spolu se sdělením, jakou část trestu zbývá vykonat, a od dalších úkonů směřujících k výkonu trestu upustí. Další výkon těchto trestů a úkony s tím související provedou soudy dožádané smluvní strany.

Čl. VII

Otázky delimitace odsouzených státních občanů jedné smluvní strany, kteří vykonávají trest odnětí svobody na území druhé smluvní strany na základě rozsudků soudů smluvní strany, jejímiž jsou státními občany, budou řešeny resortní dohodou mezi Sborem nápravné výchovy České republiky a Sborem vězeňské a justiční stráže Slovenské republiky.

Tento závěrečný protokol je součástí podepsané Smlouvy.

Dáno ve dvou vyhotoveních, každé v jazyce českém a slovenském, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za Českou republiku:
Předseda vlády České republiky
Doc. Ing. Václav **Klaus** CSc. v. r.

Za Slovenskou republiku:
Předseda vlády Slovenské republiky
JUDr. Vladimír **Mečiar** v. r.

OPATŘENÍ ÚSTŘEDNÍCH ORGÁNŮ

Ministerstvo financí

podle § 4 odst. 2 zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, vydalo **opatření** č. j. 282/41 410/1993 ze dne 9. července 1993, **kterým se stanoví účtová osnova a postupy účtování pro banky.**

Opatření se vydává jako samostatná publikace. Do doby jeho uveřejnění lze do opatření nahlédnout na ministerstvu financí, Letenská 15, 118 10 Praha 1 – Malá Strana.

Vydavatel: Ministerstvo vnitra ve Vydavatelství a nakladatelství MV ČR, Hybernská 2, 110 00 Praha 1, telefon (02) 22 41 77, fax (02) 235 32 66 - **Redakce:** Nad štolou 3, poštovní schránka 21/SB, 170 34 Praha 7 - Holešovice, telefon: (02) 37 69 71 a 37 88 77, fax (02) 37 88 77 - **Tisk:** Tiskárna VN MV ČR, pošt. schr. 10, 149 00 Praha 415 - **Administrace:** písemné objednávky předplatného a reklamace - SEVT, a. s., Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, fax (02) 53 00 26, změny adres a počtu odebíraných výtisků - SEVT, a. s., Pod plynojemem 93, 180 00 Praha 8, tel. (02) 683 05 51-8, (683 100 71) l. 154-158, fax (02) 683 19 86 - Vychází podle potřeby - **Roční předplatné** se stanovuje za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámených ve Sbírce zákonů. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částek (první záloha činí 900,– Kč) - Účet pro předplatné: Komerční banka Praha 1, účet č. 19-706-011 - Podávání novinových zásilek povoleno Ředitelstvím poštovní přepravy Praha č. j. 1173/93 ze dne 9. dubna 1993.

Distribuce předplatitelům: SEVT, a. s., Pod plynojemem 93, 180 00 Praha 8 - Změny adres se provádějí do 15 dnů. V písemném styku vždy uvádějte IČO - právnická osoba; r. č. (bez lomítka) - soukromá osoba. Požadavky na nové předplatné budou vyřízeny do 15 dnů a dodávky budou zahájeny od nejbližší částky po tomto datu - Reklamace je třeba uplatnit písemně do 15 dnů od data rozeslání - Jednotlivé částky lze na objednávku obdržet v odbytovém středisku SEVT, Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon (02) 53 38 41, (24 51 05 14) l. 316, fax (02) 53 00 26; za hotové v prodejnách SEVT: Praha 1, Tržiště 9, telefon (02) 53 38 41, (24 51 05 14) l. 318 - Praha 4, Jihlavská 405, telefon (02) 692 82 87 - Brno, Česká 14, telefon (05) 422 139 62 - Karlovy Vary, Sokolovská 53, telefon (017) 268 95 - Ostrava, Dr. Šmerala 27, telefon (069) 22 63 42 a ve vybraných knihkupectvích.